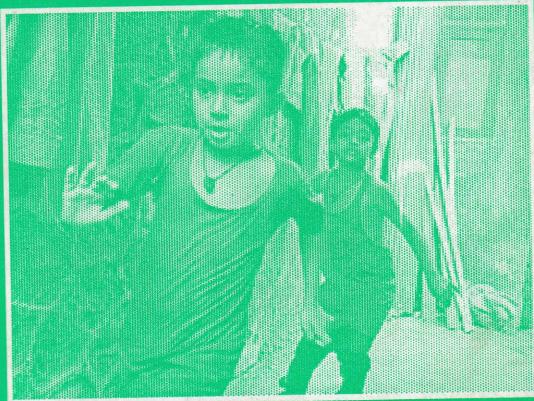

வலாந்து பலேஷன்மன் ட்ரெம்புக்காஸ்

நூர்காணல்

ஸ்ரீகாக்ஷிடாக்ஷ் டிஸ்பான்

புக்காஸ்

23

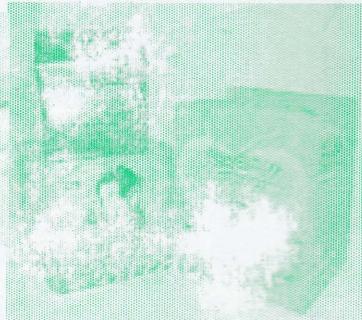
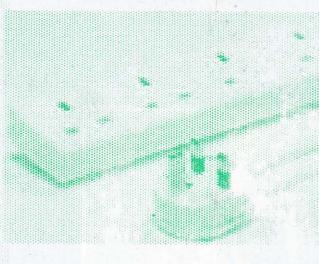
30/-

UMAARA'S TEXTILES

Visit for High Quality Textiles

Tharmalingam Street,
Vavuniya.
Tel - 024 2222655

GJET CJTY

மீன்சார உபகரணங்கள், பரிசுப் பொருட்கள்,
பைசிக்கள்கள், காகிதாதிகள், விளையாட்டுப் பொருட்கள் என அனைத்தும் ...

23, Market Site, Anuradhapura
Tel - 060 2852569

நல்லன காணவும்
நல்லவற்றோடு
இணையவும்
முயல்பவர்களின்
எண்ணீக்கை
சீரியதாக
இருப்பினும்
அது, முயற்சியின்மையிலும்
பார்க்க
மேலானது

படிகள்
கீழடக்கும் தீட்டுக்கள்

பூபாலசிங்கம் புத்தக நிலையம்
(கொழும்பு)
சேமமடு பொத்தகசாலை
(கொழும்பு)
பாம்லீப் புத்தக நிலையம்
(கொழும்பு)
தமிழ்ச் சங்கம்
(தென்கிழக்குப்பல்கலைக்கழகம்)
ரேஸ் மார்ட்
(அநூராதபுரம்)
நெட் ஹவுஸ்
(அநூராதபுரம்)
ஹிமாஸ் புத்தக நிலையம்
(இக்கிரிகொல்லாவ)

புதிய
பஹடப்புக்களையும்,
விமரிசனங்களையும்
எதிர்பார்க்கிறோம்

படிகள் வெளியீட்டுக்கத்திற்கென
www.padikal.blogspot.com என்ற மின்
தளம் ஒன்று உருவாகி வருகின்றது.
படிகள் இதழ்களை இப்பொழுது
www.noolaham.net
என்ற இணையத்திலும் பார்வையிடலாம்.

படிகள்

இனிமூல திலக்கூட்டு திட்ட

ஆகஸ்ட் - 2009

ISSN 1800 - 4598

VOLUME : 05 . NO: 03

‘வெளியீடு’

நண்பர்கள் இலக்கியகுழு
அநூராதபுரம்
நட்சத்திர நற்பணி மன்றம்.

தனிப் பிரதி	-	30.00
தபால் மூலம்	-	40.00
வெளிநாடு	-	2\$, 1பவுன்
வருடச் சந்தா	-	200.00

— இதழ்களுக்கே —

படிகள் இதழ்களைத் தொடர்ந்து பெற
வீரும்பும் ஆர்வலர்கள், தங்களது
சந்தாக்களைப் பதிவு
செய்துவிகார்ணங்கள். அதன் மூலம்
சஞ்சிகையின் வருகைக்கு உங்கள்
பங்களிப்புகளை வழங்குங்கள்.

தொடர்புகளுக்கான
புதிய முகவரி

“PADIHAL”
No: 519/G/16,
Jayanthi Mawatha
Anuradhapura # 50000

Sri Lanka.

+94 713485060

+94 726155244

Padihal@yahoo.com

www.padikal.blogspot.com

**உழைச் சார்க்காலம்
உழைச் சமூத்தி**

இனம், தேசியம், சமயம், அரசியல் போன்றனவற்றின் வெறுபாடுகள் காரணமாக அல்லது ஸ்தீரமற்ற குழ் நிலைகள், தொந்தரவுகள் காரணமாக தமது சூ வாழ்விடத்திலிருந்து நேரடியான அல்லது மறைமுகமாக வெளியேறுகின்ற தனிநபர், குடும்பம் மற்றும் சமூகக் குழுக்கள் அகதிகள் என்ற சர்வதேச வரைவுலக்கணத்தை அடைகின்றனர்.

இன்று உலகத்தில் சுமார் 10 லீத்திலிருந்து அதீயமான மக்கள் போர், இயற்கை அனர்த்தம், அரசியல் பாகுபாரு உள்ளிட்ட பல்வேறு அகப்புறுக் காரணிகளின் தாக்கங்களால் தமது சொந்த இடத்தை விட்டு வேறு இடங்களில் உயர் வாழ்கின்றனர். அதிலும் குறிப்பாக ஆசீய, ஆபரிக்க நாடுகளில் கடந்த காலங்களில் ஏற்பட்ட அனர்த்தங்கள் காரணமாக மக்கள் அநுபவித்து வருகின்ற அகதி வாழ்வின் அவலங்கள் அனந்தம்.

கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக இலங்கையில் இடம்பெற்ற பொரின் மூலம் பெரும்பாலான மக்கள் தமது வாழ்விடத்தை விட்டு உள்நாட்டுவும் வெளிநாடுகளிலும் அகதிகளாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

உலகத்திலே ஆப்கானில்தான், பலஸ்தீன், ஈரான், பாகிஸ்தான், மொங்கோலியா, உகந்டா, இலங்கை உள்ளிட்ட நாட்டு மக்களே அதிகளவான அகதிகளாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

அகதிவாழ்க்கை என்பது சொல்ல முடியாத் துயரத்தின் வல்கிளைக் கொண்டதோன்று என்பது அதனை கண்கூடாக அநுபவித்தவர்களது வாழ்வும் வரலாறுகளும் நிறுபித்துள்ளன. இந்த இடப்பெயர்வு, அகதி வாழ்வின் கஷ்டங்கள் எதிர்கால சந்ததியினரை நன்கு பாதிக்கத்தக்க ஒன்று. இது நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்பதே அனைவரது பேரவாவாகும்.

- ஆசீயர்

படிகள்

இருஷா திலக்கிய திடுதி

ஆகஸ்ட் - 2009

இதழ் 23

லூசியர்

எல். வஸீம் அக்ரம்

உருவி லூசியர்

எம்.சி. நஜிமுதீன்

சஞ்சீகைக் குழு

ஞானச்சந்திரன் குருக்கள்
நாச்சியாதீவு பர்வீன்

வெளியிட்டுக் குழு

எஸ்.ர. சதுக்த
யும் ஹிமாஸ்
ஏ.ஏ.எம் ஸ்ரீராஸ்
எம்.ஜே.எம் ரிஸாதி
எம்.ஆர்.எம் பெரோஸ்

சிவியர்

ஒன்டு அமீன்

ஒதி நீவீட்டிதாவம்

(Hyper Modernism)

ஏ. முஜப் ரஸ்தான்

பால் வெரிலியோ (Paul Virilio) இன்று பிரஞ்சு பண்பாட்டு கோட்பாட்டாளர்களில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவராவார். அவரது டிரமாலஜி (Dromology) எனும் கருத்தாக்கம், வினாக்களைத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறது. நவீன உலகின் உருமாற்றமும் மற்றும் அமைப்புகளின் தன்மைகள் பற்றிய வேகமுடுக்கி தர்க்கம் எனும் கோட்பாட்டால் மிகவும் பிரபலமானார். எனினும் பின்நவீன பண்பாட்டு கோட்பாட்டாளர் களால் அவர்தவறாகவே புரிந்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார். பின்நவீனத்துக்கு பிறகு என்னவாகவிருக்கும் என்பது பற்றிய விவாதங்களிலும், அதிநவீனத்துவம் பற்றிய சர்ச்சைகளிலும் அவரது பெயர் அடிக்கடி உச்சரிக்கப்படுகிறது. அவரது எழுத்துக்கள் பெரும்பாலும் அதிநவீனத்துவம் பற்றியதாகவே இருக்கிறது. 1932இல் பாரிஸில் இத்தாலிய நந்தைக்கு பிறந்த அவர், 1939 வரை நாண்டே துறைமுகத்திலும் இரண்டாவது உலகப்போர் வரை பினில்கிரேகிலும் இருந்தார். பாரிஸில் கலைநிறுவனம் ஒன்றில் பயின்று பல்வேறு சேர்ச்சைகளில் கண்ணாடி வரைகலைஞராக பணிபுரிந்தார். 1950இல் கிறித்தவ மதத்தில் இணைந்ததுடன் அல்ஜீரிய போரில் இராணுவத்திற்காக பணியாற்றினார். சர்போனியில் நிகழ்வியலியல் (Phenomenology) படித்தார். அவரது ஆரம்பகால எழுத்துக்கள் எல்லாம் கட்டிடக்கலை குறித்த நகர்புற சிந்தனையைக் கொண்டிருந்தது.

1963இல் கிளாட் பரன்ட்டுடன் இணைந்து கட்டிடக்கலை வரைபடங்கள் மற்றும் மதிப்புரைகளை வழங்கிக் கொண்டிருந்தார். 1960இல் வெளிவந்த அவரது நூலான பங்கர் ஆர்கியாலஜி (Bunker Archeology) தத்துவ நோக்கில் கட்டிடக் கலை மற்றும் புகைப்படக்கலை போன்றவற்றை ஆய்ந்தது. அதில் அவர் இராணுவ வெளி, டிரமாலஜி, மறைதலின் அழகியல் போன்ற கருத்தாக்கங்களை வரையறுத்தார். நிகழ்வியலியல் தளத்தில் ஹர்சல், ஷஹடெக்கர், மெர்விய போன்றோர்களின் எழுத்துக்களை சர்ச்சைக்கு உட்படுத்தினார். 1968இல் கட்டடக் கலை பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். சர்வதேச தத்துவ கல்லூரியை மாக் தெரிதாவுடன் இணைந்து நிறுவினார். பூக்கோ, கில்ஸ் தெலுயூஸ், பெலிக்ஸ் கத்தாரி, மான் பிரான்சுவா லையோர்டு போன்ற தத்துவ வியலாளர்களுக்கு இணையாக விரைவிலேயே இனம் காணப்பட்டார். அவரது குறிப்பிடத்தகுந்த நூல்களான Speed & Politics: An Essay on Dromology [1977], The Aesthetics

of Disappearance [1980], War and Cinema: The Logistics of Perception [1984], Politics of the Very Worst [1996], Polar Inertia [1990], The Information Bomb [1998], Strategy of Deception [1999] போன்றவை புகழிக்கதாக திகழ்கின்றன.

இதன் காரணமாக உலக நாடுகள் பஸ்வும் அவரை சொற்பொழிவாற்ற அமைப்பு விடுத்தன. 1998ல் அவர் ஆசிரிய பணியிலிருந்து ஒய்வு பெற்றார். அவரது எழுத்துக்களில் மையமாக போருக்கான பண்பாடு எவ்வாறு காரணமாகிறது, இராணுவமும், தொழிற்சாலைகளும் கட்டமைக்கும் மன்றிலை போன்றவை சர்ச்சை செய்யப்படுகிறது. வேகமும், அரசியலும் என்ற நூலில் நகர முன்னேற்றமும், சமூக வளர்ச்சியும் மாதிரிப் போரை எங்ஙனம் தளவுமைத்துக் கொண்டிருகிறது என்பதை அலசினார். பிழுடல் சமூகத்தில் பலப் படுத்தப்பட்ட நகரம், போர் இயந்திரமாக நகர்ப்பு மக்களை எவ்வாறு மாற்றியது என்பதும் ஆராயப்பட்டது.

பலப்படுத்தப்பட்ட நகரம் அரசியல் வெளியை கொண்டிருப்பதால் செயலற்ற வசிப்பிடம் உருவாகிறது. ஆயுதங்களால் பலபடுத்தப்படும் நகரம் போரை ஒரு இயக்கமாக மாற்றிவிடுகிறது. கார்ல் மார்க்கை போலல்லாமல் வெரிலியோ பிழுடலிசத்திலிருந்து முதலாளித்துவம் வெறுமேனே பொருளாதார அடிப்படையல்லாது இராணுவம், அரசியல், தொழில் நுட்பங்கள், குடியிருப்புகள் ஆகியவை உரு மாற்றம் பெறும் போது உருவாகிறது என்றார். மார்க்கீஸ் பொருள்முதல் கருத்தாக்கம் வழி வரலாற்றை பார்த்தார். ஆனால் வெரிலியோ இராணுவக் கருத்தாக்கம் வழி வரலாற்றைப் பார்த்தார். வெரிலியோ நிகழ்வியலியல் ஆய்வில் இராணுவ வெளி மற்றும் நில அமைப்பு பற்றியும், அனுகல் கோட்பாடு அடிப்படையில் உளவியல் பிரச்சனைகளையும் விவாதித்தார்.

தெல்யூஸ், கத்தாரி போன்றோர்கள்

பேசிய நிலமயநீக்கம் தற்கால நகர தோற்றுத்தில் முதலாளித்துவ நகர வெளியாக மாறியது பற்றி வெரிலியோ விவாதித்தார். பண்பாட்டு வெளியின் அமைப்பு பற்றியும் தொடர்பியல் சாதனங்கள் பாதிப்பு தகவல் ஊடாட்டமாக மாறுவது பற்றியும் இராணுவ தொடர்பு தகவல் சாதனங்களை சமூகத்துக்குள் நுழைப்பது இராணுவமயமாகக் கலின் அரசியல் செயல்பாடு என்ற விதத்தில் அவர் விரிவாக விவாதித்தார். மேலும் 1980இல் வெரிலியோ கோட்பாடு உருவாக்கத்தின் அடுத்த கட்ட நகர்வான மறைதல் எனும் கருத்தாக்கம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

1990இல் ரிமோட் கண்டிரோலில் இயங்கும் சைபர்னெட்டிக் டெக்னாலஜிக் பற்றியும் அதன் பண்பாட்டு நிலைப்பற்றியும் பேசினார். இணையத்தின் தன்மையை மூன்றாவது கால இராணுவ ஆயுதம் என்று வர்ணித்தார். அவரின் பின்னர் ஜனஸ் டானியன் பண்பாட்டு கோட்பாடு 'Polar inertia', the 'Third', or, 'Transplant revolution', போன்றவை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கருத்துகளாகும்.

கொசவா மற்றும் வளைகுடா யுத்தங்கள் சைபர்னெட்டிக் நிகழ்த்துக்கலைகள் என்று வர்ணித்தார். அவரது விமர்சன கருத்தாக்கங்களான 'Endocolonization', 'Cyberfeminism', 'Technological fundamentalism', 'The information bomb', 'The strategies of deception' என்பன போன்றவை புகழ்பெற்றன. இதிலிருந்து தான் "Hypermodern' Cultural Theoryயை உருவாக்கினார். இதனால் அவர் சிறந்த சமூக ஆய்வாளராக மதிக்கப்பட்டார். தற்போது அவரது எழுத்துக்கள் பின்நவீன பண்பாட்டு கோட்பாட்டாளர்களான பெளமான், லாஸ், வான் கிளாஸ்விட்ச் சொல்லும் "Global information culture"ன் அரசியல் பொருளாதாரமும் மார்னெட்டியின் Artistic theory of Futurism மும் அவரை கவர்ந்தன.

The Art of War (1993) என்ற கட்டுரையில் வெரிலியோ மிகதீவிர நிலைப்பாட்டை எடுத்தார். அரசியல் பொருளாதாரத்தில் செல்வம் என்பது வேகத்தின் அரசியல் பொருளாதாரத்தை சார்ந்தது என்றார். உண்மையில் சமூக அரசியல் நிறுவனங்களின் வரலாறு என்பது இராணுவம், கலை இயக்கங்களின் போருக்கான வேகத்தின் தேவை பற்றிய காட்சிகளாகும்.

Popular Defense & Ecological Struggles (1990), **Pure War** (Virilio and Lotringer, 1997) பற்றிய விஷயங்கள் தூய்மையான அதிகாரம் எது என்பன பற்றியும் நகர வெளியை இராணுவமயமாக்கும் அரசியல் பற்றியும் 'Military-scientific complex' என்ற பெயரில் விளக்கினார். எதிர்காலத்தில் மனித பிரக்ஞாயை தொழில்நுட்பங்கள் 'Morphological eruptions', 'Picnolepsy' (Frequent interruption) என்ற விதத்தில் தோற்றுமறைதலின் குணாம்சத்துடன் தீர்மானம் செய்யப்படும். Einstein's General Relativity Theory வைத்து நவீன பார்வை மற்றும் தற்கால நகரங்கள் The products of military power ஆகவும் Time-based cinematic technologies of disappearance ஆகவும் இருக்கிறது என்றார். காட்சிப் பிரக்ஞாயுடன் திகழும் தொழில்நுட்ப தோற்றுமறைதல் நகர தோற்றுமாக விளங்குவதோடு காட்சி வியக்கியானங்கள் முக்கிய மானதாக மாறவிடும். இதை வெரிலியோ கூறும்போது The crisis of whole dimensions என்கிறார்.

தோற்றுமறைதலின் அழகியலை பேசும் போது அறிவு தளத்தில் இயல்பு கோணங்களின் நெருக்கடி விளக்கம் என்ற பெயரில் பொதுமைப்படுத்தப்படுவாதாகக்கூறுகிறார். வெரிலியோ The Lost Dimension என்ற பேரில் Overexposed city ஆக நகரங்கள் உருவாகின்றன என்றும் Technological Space - Time என்ற பேரில் இராணுவ மயமாக்கல் சினிமா தொழில்நுட்பங்களுடன்

வினைபடுகிறது என்கிறார். தெயானாவின் சவ அடக்கமும், கிளின்டனின் மோனிகா லெவின்ஸ் கி விவகாரம் போன்றவை நகரங்கள் கு வியப்படுத்தப்படுகின்றது என்பதற்கு உதாரணங்களாக காட்டுகிறார். போரிலும், சினிமாவிலும் பதிலி எனும் கருத்து எதார்த்தத்தின் பன்முகத் தன்மைக் காக முன்னிறுத்தப்படுகிறது. பூதிலாரின் 'Simulation' என்ற கருத் தாக்கத்தை அடியொற்றி Logistics of perception ஆக போரும், சினிமாவும் விளங்குகிறது என்கிறார். வளைகுடா போரும், கொசாவா போரும் ஹெபர் மார்ட்டன் நிகழ்வுகள் என்கிறார். சினிமாவில் காட்டப்படும் போர் பற்றிய சித்தரிப்புகள் போரை சாதாரண மான சினிமாப் போராகவே கருதப்பட செய்கிறது. இனி, அவரது படைப்புகளை பார்ப்போம்.

அடுத்தபடியாக அவர் இன்போவார் என்ற கருத்தாகக்கூட பேசுகிறார். இந்த போர் மறபார்ந்த போரில் இருந்து வித்தியாசப்பட்டு உண்மையை சிதறாடிக்கிறது என்றார். பிம்பங்களின் போராக இருப்பதால் எதார்த்தமான போர் பற்றிய பிரக்ஞா பூர்வமான அறிவு தற்கக்கப் பார்வையினால் கட்டமைக்கப்படுவதால் சினிமா, போர் எல்லாம் ஒரேமாதிரியானது என்று நம்பவைக்கப்படுகிறது என்று The Vision Machine (1994, [1988]) கட்டுரையில் தெளிவாக விவரிக்கிறார். மக்கள் தங்கள் கண்களை இப்போது நம்புவதுகிடையாது. மாறாக தொழில்நுட்பத்தின் காட்சிகளை நம்புகிறார்கள் என்று கூறினார். இன்று தோற்ற நிலைமைய்மை (Virtual Reality) என்று இணையதளங்களில் இராணுவ விஞ்ஞானம் 'Pure perception' என்பதை வரையறுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. வெரிலியோ கூறும்போது, எதார்த்தத்தை காவில் செய்யும் முயற்சியாகும் இது என்கிறார். மேலும் காட்சிக்கும், ரிமோட் கண்றோல் தொழில்நுட்பத்துக்குமான பண்பாட்டு உறவுபற்றி விவாதித்தார்.

அவர் தனது நூலான போலார் இனேர்சியாவில்: வெரிலியோ வேகம், தூய பார்வை, மனித நிலை போன்றவற்றை விளக்குகிறார். மறைமுக ஒளி என்ற கருத்தாகக்கூட பற்றி பேசும் போது பாரிஸ் மெட்ரோ அமைப்பில் வீடியோ திரைகள் மூலம் காட்சிகளை பார்வைப் படுத்தும் நிலை இருப்பதை சுட்டிக்காட்டி கட்டுப்படுத்தப்பட்ட சமூகமாக மனிதன் மாறிவருவதை தெளிவுபட விளக்குகிறார். இவ்வகை சமூகங்களை பூக்கோ கண் காணிக்கப்படும் சமூகம் என்றும், தெல்லூஸ் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட சமூகம் என்றும் வர்ணித்தனர். அதே சமயம் தொழினுட்ப மாக உருவாக்கப்படும் செயலற்ற நிலைக்கும், உயிரியல் அடிப்படையிலான மனித இயக்கத்துக்குமான வித்தியாசம் குறித்து பின்னர் எழுதினார்.

ஜப்பானில் ஸாமிங் பூல்களில் அலைகள் உருவாக்கும் இயந்திரங்கள் பற்றியும் பல நாடுகள் உள்ளூர் சமயத்தை உலக சமயத்தை நோக்கி நகர்வதையும் பழைய ஆப்டிகல் தொடர்பிலிருந்து எலக்ட்ரோ ஆப்டிக்கல் தொடர்பாக மாறுவதையும் வைத்து விளக்கினார். இரு முனை செயலற்றநிலை, வேகமுடுக்கியாலும், வேகமின்மையாலும் உருவாக்கப்படுவதை தொடர்ந்து விவாதித்தார்.

1980களின் பிறகு, பின் தொழிற்சாலை யுகத்தில் ஒளியின் வேகம் தான் உண்மை சமயத்தையும், உண்மை வெளியையும் தீர்மானிக்கிறது. இச்சூழலில் பூகோள் ரீதியிலான இங்கே, அங்கே ஆகியவற்றின் இடைவெளி கொண்ட சமயத்தின் கவர்களை ஒளி உடைத்தெறிந்து விட்டது. பாலைவன் பிரதேசத்தில் உருவாக்கப்பட்ட முழுவதும் ஜஸ்களாலான விளையாட்டுப் பூங்களா தொழில்நுட்பம் என்றே அவர் வர்ணித்தார். சினிமாவும், டி.வியும் உலக யுத்த மண்டலமாக மாறியிருக்கிறது. இப் போது இராணுவம் பிரதேசங்களை மட்டும் ஆக்ரமிக்கின்றன. ஆனால் யுத்தம் ஏற்கெனவே நடந்து முடிந்துவிட்டது

என்கிறார். அவர் தனது The Art of the Motor (1995 [1993]) கட்டுரையில் மனித உடலுக்கும், தொழில் நுட்பத்துக்குமான உறவு பற்றி விவாதிக்கிறார். அபோது வருங்காலம் Third, or, the Transplant revolution என்றே வர்ணிக்கிறார். இராணுவ மயமாக்கப்பட்ட தொழில் விஞ்ஞானம் மனித உடலுக்கு எதிராக மாறும் சூழல் உருவாகும். இதை 'Neo-eugenics' என்ற மைக்கிறார். மேலும் அவர் சைபர் பெண்ணியம் எனும் கருத்தைச்சொல்லும் போது சைபர் தொழில்நுட்பமும், பெண்ணியமும் திருமண உறவுகளை எதிர்ப்பதன் வாயிலாக சைபர் செக்ஸ் பிரதானப்படுத்தப்படும். இந்நிலையை அவர் தொழில்நுட்ப அடிப்படை வாதம் என்கிறார். அதுபோல மதம் என்பது தொழில் நுட்பத்தின் அதிகாரத்தை நம்புவதாக மாறும். தற்போதுள்ள கடவுள்களும், மத உணர்வு களும் புதுத் தகவல் யுகத்தில் தொழில் நுட்பங்களும், சைபர் பெண்ணியவாதி களும், மற்றும் மாறுபட்ட பண்பாட்டு வாதிகளும் மாற்றியமைத்து விடுவார்கள்.

மக்கள் தங்கள் கண்களை இப்போது நம்புவதுகிடையாது. மாறாக தொழில்நுட்பத்தின் காட்சிகளை நம்புகிறார்கள்.

பால் வெரிலியோ மற்ற கோட்பாட்டாளர்களை போல அல்லாமல் நவீனத் துவம் என்பதை விஞ்ஞான நவீனத்துவமாகவே பார்க்கிறார். விஞ்ஞான நவீனத் துவம் 1915ஆம் ஆண்டிலேயே துவங்கி விட்டது என்கிறார். எனவே நவீனத்துவம், பின் நவீனத்துவம், பெருங்கதையாடல்கள், உரையாடல் போன்றவற்றை கடந்தாக வேண்டும். நாம் அதி நவீனத்துவ பண்பாட்டுச் சூழலில் இருந்துக் கொண்டிருப்பதால் அதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டும். பால் வெரிலியோவின் வார்த்தைகளில்

சொன்னால் நமது கூழல் அதி நவீனத்துவம் அல்லது தற்கால இராணுவயியலின் பண்பாட்டு தர்க்கம் என்பதே ஆகும். சில பின் நவீன பண்பாட்டு கோட்பாடாளர்கள் அவரது கோட்பாடை பின் நவீனத்துவம் சார்ந்ததாகவே பார்க்கிறார்கள். ஆனால் இங்நோக்கு அவரை மலினப்படுத்திவிடும். ஆனால் அவர் அதையும் தாண்டி மிக வலுவான நிலையில் எல்லாவற்றையும் விவாதிக்கிறார். அவரது Strategy of Deception ஆக இருந்தாலும் சரி அல்லது Revolution in Military Affairs' (RMA) ஆக இருந்தாலும் சரி அல்லது Global Information Dominance (GID) ஆக இருந்தாலும் சரி எல்லாமே விரிவான சிந்தனைகளை உடையது.

‘ஸ்ரூபாறு’, சீ. ர. 2-தயநுமர் கால்தீர்மான்

ஸ்ரூபாறு நாடு கீழவு ந்தை நாடு

நீண்ட நாள் வாழ்க என்று
ஆசீர்வாதம் தந்த
இந்து மதக்குருக்கள்
அடுத்த நாள்
செத்துப் போனார்
வெல் பட்டு ...

T. K. R. MUTHU
EDITOR
J. J. S. NATHAN
KALAI MUTHU
ALVAYIL (M.P.)

வாக்காளர் தில்லாத வேட்பாளர்கள்

சுதந்திரம் கிடைத்த
எங்கள் நாட்டில்
சுதந்திரமாக தீரிவதற்கு
எங்களுக்கு
சுதந்திரமில்லை

இன்னுமொரு சுதந்திரத்திற்காக
அடுத்த கட்டத் தேர்தலில்
எல்லோரும்
நின்று கொண்டோம்
சுயேட்சை வேட்பாளராக

செ
வி
வி

“தற்போதைய தமிழ் ஆய்வின் போக்கு
மனதை சமுகத்திற்கு பயண்படக்கூடிய விதத்தில்
நடைபெறவில்லை”

ஸலாத் டீவேஷன் ஸ்ரீமுகநாஸ்

சந்திப்பு - தீபச்சௌல்சனி

பல்கலைக்கழகங்களில் கூருதலாக பண்கள் கூறிவு செய்யப்பட்டு கற்கைகளில் ஈருப்புக்கிற போதும் வீரிவரையாளராக அதீகம் ஆண்களே வருகின்றனர். அப்படியிருக்கையில் நீங்கள் ஒரு வருகைத்து வீரிவரையாளராக எப்படி வெளிவர முடிந்தது?

என்னைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய தமிழ்மொழி இலக்கியம் பற்றிய தகுதிப்பாடு யம்பானிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் என்னை வருகைத்து வரிவரையாளராக கியது. குறிப்பாக பெண்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட திறமைகளை வெளியிப்படுத்துவதற்கு பல்கலைக் கழகங்களில் போதியளவு வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்படுவதில்லை.

உலகப் பல்கலைக்கழகங்கள் பலவற்றில் ஆராய்ச்சிகளில் ஈருப்புருக்கின்றீர்கள். அந்த அனுபவம் எப்படியிருக்கிறது? கமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றி அந்த நாடுகளின் கருத்து என்னவாக அமைந்திருக்கிறது?

உலகப் பல்கலைக்கழகங்கள் என்ற வகையில் யம்பான், இந்தியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் அதிகமாக தமிழ் ஆராய்ச்சிகளில் தொடர்பு கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அவ்வாறு தொடர்பு கொண்டபோது எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் என்னுடைய ஆய்வுப்பரப்பை விரிவுபடுத்தவும், தொலைநோக்கோடு செயற்படுத்தவும் என்னைத் தூண்டின. தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றிய அந்நாடுகள் கொண்டிருந்த சிறப்பான நோக்கு நன்கு 'புலப்பட்டது. பல கருத்தரங்களிலும், ஆய்வரங்குகளிலும், சர்வதேச மாநாடுகளிலும் அதனை கண்கூடாக காணமுடிந்தது.

நீங்களும் உங்கள் துணைவர் பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்களும் யப்பானிய பேராசிரியர்களுடன் சேர்ந்து யப்பானிய தமிழ் உறவு என்ற ஆய்வில் ஈருப்பெறுக்கிறார்கள். அந்த அனுபவம் எப்படியிருக்கிறது?

இந்த 'யப்பானிய தமிழ் உறவு' பற்றிய ஆய்வுகளை 1983ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2003ஆம் ஆண்டு வரை ஏற்கக்கிறைய 20 ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக செய்திருந்தேன். அதிலும் சிறப்பாக முன் பத்து ஆண்டுகள் யப்பானில் தங்கியிருந்து ஆய்வுகளை செய்திருந்தேன். அக்காலகட்டத்தில் அங்கு பல்கலைக்கழகங்களில் யப்பானிய மொழியில் யப்பானிய மாணவர்களுக்கு விரிவுரையாற்றும் வாய்ப்பை பெற்றிருந்தேன். மொழியில் யப்பானிய மாணவர்களுக்கு விரிவுரையாற்றும் வாய்ப்பை பெற்றுக்கொள்ள குறிப்பாக இந்த ஆய்வு எனது யப்பானிய மொழிப்புலமையை பெற்றுக்கொள்ள காரணமாக இருந்தது. யப்பானிய பண்டைய இலக்கிய புலமையாளரான பேராசிரியர் காக்மோவடன் 20 ஆண்டுகள் செய்த ஆய்வுகள் என்னை சர்வதேச ஆய்வரங்கில் நிறுத்தியிருந்தன. இதற்கு எனது துணைவர் போராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் பக்கபலமாக இருந்தார்.

சங்கால இலக்கியங்கள் தொடர்பான ஆய்வுகளில் அதிகம் அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள். அதன் சிறப்பை எப்படிக் கருதுகிறார்கள்?

சங்க இலக்கியங்கள் தொடர்பான ஆய்வுகளில் ஈடுபட முக்கிய காரணம் பேராசிரியர் கா.கைலாசபதியே எனக்கு முதலில் சங்க இலக்கியத்தை கற்பித்தவர் அவர் அதில் தொடர்ந்து ஈடுபடுவதற்குரிய ஆற்றுப்படுத்தலையும் செய்திருந்தார். யப்பானிய தமிழ் உறவு பற்றிய ஆய்வில் சங்க இலக்கியங்களை சான்றாகப் பயன்படுத்திய போது அதன் மேலிருந்த அக்கறை, மேலும் கூடியது. காலத்தால் பழமையான சங்க இலக்கிங்கள்: நவீன இலக்கியங்களின் முதல் ஊற்றாக விளங்கியதென நான் கருதுகிறேன்.

உங்கள் ஆய்வு ஈருபாடுகளுக்கு துணைவர் பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸின் ஒத்துழைப்புக்கள் எப்படியிருக்கிறது?

என்னுடைய ஆய்வுகளுக்கு எனது கணவர் தன்னாலான பங்களிப்புக்களை செய்துள்ளார். எனது யப்பானிய தமிழ் உறவு ஆய்விற்காக யப்பானில் தங்கி நிற்க தீர்மானித்த போது அதற்கும் எனது கணவர் பக்கபலமாக இருந்தார்.

யாழிப்பாணத்தில் பெண்களது சுதந்திரம் அல்லது அவர்களது உலகம் எப்படியிருக்கிறது?

பெண்களது சுதந்திரம் 1960களின் பின்னர் விழிப்பு நிலைக்கு ஆளாகியது. தாய் மொழி மூலம் பல்கலைக்கழகக் கல்வி எனும் சூழ்நிலை உருவாகிய போது பெண்களின் சுதந்திரம் விழிப்பு நிலை அடைந்தது. கல்வியின் மூலம் தமிழ்நாட்டைய மரபான கட்டுப்பாடுகளை தளர்த்திக்கொள்ளலாம் என நினைத்தார்கள். அதனால் வீடே உலகம் என இருந்த அவர்களது நிலை மாறி வெளி உலகத்திலும் தங்களை இணைத்துகொள்ள முயன்றனர்.

பெண்களது
உரிமைகள் பற்றிய
தெளிவான சிந்தனை
ங்களிடம் இல்லை.

உலகத்தில் பல்வேறு சமூகங்களுடன் ஒப்பிருகின்ற போது யாழ்ப்பாணப் பெண்களின் வாழ்க்கை மற்றும் வெளிகள் எவ்வாறிருக்கின்றன?

யாழ்ப்பாணப் பெண்களின் வாழ்க்கை அடிமனதில் ஒரு ஆழமான நம்பிக்கை யோடு காத்திருக்கிறது. அதனால் மரபுகளை மீறவேண்டும் என்று நினைத்தாலும் மீற விரும்பாமல் அதற்கான காலத்திற்காக காத்திருக்கிறார்கள். யாழ்ப்பாணத்துப் பெண் ஆணுக்கு சமமான கல்வியைப் பெற வேண்டும் என மிக கடினமாக உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

யாழ்ப்பாணத்தில் உங்கள் வாழ்க்கைச் சூழல் வெளிப்படையான கருத்துநிலை அதற்கான வெளிகள் எப்படியிருக்கின்றன?

நான் ஒரு கிராமிய வாழ்க்கையில் வளர்ந்து உருவாகியதால் தொடர்ந்து அந்த வாழ்க்கையை வாழவிரும்புகிறேன். யாழ்ப்பாணத்தில் எனது வாழ்க்கை மகிழ்ச்சி கரமானதாக இருக்கின்றது. என்னுடைய செயற்பாடுகளையும், தொண்டுகளையும் செய்வதற்கு ஏற்றதாக இருக்கின்றது.

காலைக்கால் அம்மையாரின் கவிதைகள் எத்தகைய அனுபவங்களை உங்களுக்குப் புலப்படுத்துகின்றன?

காலைக்கால் அம்மையருடைய கவிதைகள் குடும்ப கட்டமைப்பை மாற்ற நினைக்கின்ற ஆணுடைய பலவீனத்திற்கு ஒரு சமூக அங்கீராம் வழங்குவதாக இருக்கின்றது. சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கையை பாடுகிற மரபை பக்தி என்கிற புதிய உணர்வு நிலைக்கு ஊடாக வெளிப்படுத்தியதுடன் அதனால் வாழ்வில் ஒரு சமநிலையைப் பேண வழிகாட்டுகிறது.

ஓளவையார் பற்றிய செய்திகள் குறித்து கூறுங்கள்?

சங்ககாலம் தொடக்கம் விஜயநகர நாயக்கர் காலம் வரைக்கும் பல பெண்பால் புலவர்கள் ஓளவையார் என்ற பெயரில் இருந்தமைக்கு பல செய்யுள்கள் சான்றாக இருக்கின்றன. காலத்தின் தேவைக்கேற்ற செய்யுள்களில் கவிதை மரபும் பொருள்மரபும் மாற்றம் பெற்றுள்ளன. எனினும் சமுகத்தை வெளிப்படுத்தும் ஒரு தொலை நோக்கு எல்லோரிடமும் இருந்ததை காணமுடிகிறது.

பாலியல் ரீதியான தமது எதிர்பார்ப்புக்களையும் பாலியல் ரீதியான துன்புறுத்தல்களையும் அதன் மீதிருக்கின்ற நெருக்கத்தையும் முரண்பாடுகளையும் தற்காலத்தில் ரஞ்சினி, மாதுமை போன்றோர் துணீச்சலாக எழுதி வருகின்றனர். தமிழில் இவ்வாறான கவிதைகளீன் வருகை பற்றி என்ன நீணக்கிறீர்கள்?

இக்கவிதைகள் பற்றிக் கூறுவதாக இருந்தால் பழைய சங்க இலக்கியங்களில் நயத்தக்க நாகரிகத்தோடு பேசப்பட்ட விடயங்கள் தற்போது வெளிப்படையாக கூறப்படுகின்றன. காலத்துக்கேற்ற வகையில் கவிதையின் புலப்பாடு மாறியுள்ளது.

போர் தமிழ் மக்களின் கனவுகளையும் இயல்பான வாழ்வையும் தீண்றுவிட்டது. போரின் நேராற்துக்காக்கம் இருக்கின்றதா?

போர் என்பது சங்ககாலத்தில் இருந்து தமிழ் மக்களின் வாழ்வில் தொடர்பு பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் அவர்கள் அதற்கு முகம்கொடுத்து வந்துள்ளார்கள்.

ஸழத்தீன் போர் இலக்கியங்கள் எத்தகைய வரலாற்று அனுபவங்களை சேகர்த்து வைத்திருக்கிறது? அதன் கணதி பற்றி உங்கள் கருத்து என்னவாகவிருக்கிறது?

ஒரு மனிதனுடைய சொந்த அனுபவங்களின் உடனடிப் பதிவாக அமைந்திருக்கின்றது. ஸழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இந்த இலக்கியங்களுக்கு கணிசமான இடம் ஒதுக்கப்படும்.

பெண்களது உரிமைகள் உலகம் வெளிகள் பற்றி பொதுவாக என்ன நீண்ணக்கிறீர்கள்? வெவ்வேறு விதமான குரல்கள் எதிர்பார்ப்புக்கள் பெண் எழுத்துக்களில் வெளிப்படுகிறது போல இருக்கிறதல்லவா?

என்னைப் பொறுத்த வரை பெண்களது உரிமைகள் பற்றிய தெளிவான சிந்தனை எங்களிடம் இல்லை. மேலைத்தேசத்து குரல்களை கேட்டு மறு குரல்கள் கொடுக்கும் எழுத்துக்கள்தான் இப்போது தோன்றியுள்ளன.

பெண்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட
திறமைகளை
வெளிப்படுத்துவதற்கு
பல்கலைக்கழகங்களில்
போதியலவு வாய்ப்புக்கள்
வழங்கப்படுவதில்லை.

தமிழ்ச் சமூகத்தீன் கருத்துநிலை எதிர்பார்ப்பு தொடர் சாக என்ன கருதுகிறீர்களா? இதற்காக கணதியான வெளிப்பாட்டை முன் வைக்கக்கூடிய கல்வி மாண்கள் கருத்தியலாளர்கள் நம்மிடம் குற்போது இருக்கிறார்களா?

அதை தெளிவாக சொல்லுகிறேன். தற்போது தமிழ்ச்சமூகத்தில் தொலை நோக்கு கொண்ட கல்விமான்களை என்னால் காண முடியவில்லை.

மலையகப் பெண்களினாலை கவிதைகள் தொடர் பாக வாசிப்பு ஒன்றைச் செய்திருக்கிறீர்கள். ஸழத்துக் கவிதைகளில் மலையகப் பெண் கவிஞர்களது கவிதைகள் எத்தகைய இடத்தை வகைக்கின்றன?

சுருக்கமாகச் சொன்னால் தொல்காப்பிய ருடைய ஜெந்தினைகளில் ஒன்றான குறிஞ்சி தினையை களமாகக் கொண்ட கவிதைகள் என சொல்லலாம். மலையகப் பெண்கள் இப்போது தங்கள் குரல்களை வெளிப்படுத்தத் தொடங்கி யிருப்பது ஸழத்து கவிதைப்பரப்புக்கு ஒரு செழுமை கூடுவதாக அமைகிறது.

பண்பாட்டையும் மரபையும் நேசிக்கிற பெண்ணாக என்றைக்கும் எங்கும் வாழ விரும்புகிறவர், கலாந்தி மனோன்மனி சண்முகதால். ஆத்தின் வடக்கில் யாழ்ப்பாணத்தில் பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்த விவர், யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகத்தின் வருகைதரு விரிவுரையாளராக கடமையாற்றியவர். தமிழில் பழைய இலக்கியங்கள் முதல் நவீன இலக்கியங்கள் வரை தனது ஆய்வுப்பார்வையைச் செலுத்தி வருகிற விவர் பிறமொழி இலக்கியங்களையும் பூராய்ந்து வருபவர். ஒலக்பல்கலைக்கழகங்கள் பலவற்றில் இலக்கிய பூராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்ட தூடன் யப்பான் ஹர்ச்சயின் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆய்வாளராக இருந்திருக்கிறார்.

- பழனி -

காலனிய பாதிப்பை உடைய மாணவர்கள் தமிழ்பாடத்தை கற்பதை கொரவக் குறைவாக கருதுகின்றனர் போல இருக்கிறது. இந்த மனதிலை எப்படி எமது சமூகத்தை பாதிக்கும் என நினைக்கிறீர்கள்?

காலனிய பாதிப்புடைய மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்தின் ஆற்றலை அறிந்து கொள்ளாத நிலையில், சமூகப்பயன்பாட்டை உணர்ந்து கொள்ளாத நிலையில் தமிழ் பாடத்தை கொரவக் குறைவாக கருதுவது முட்டாள்த்தனமானது. இவர்களது இந்த முட்டாள்த்தனம் மனித விழுமியங்களை அறியாத சமூகத்தை உருவாக்குமென நான் கருதுகிறேன்.

தமிழ் கற்பிப்பதில் நீங்கள் என்ன அடைவை கண்டிருக்கிறீர்கள்? தமிழை கற்பிப்பதில் நீங்கள் என்ன பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ளுகிறீர்கள்?

என்னைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ் கற்பிப்பதில் எந்தப் பிரச்சனையையும் நான் எதிர்கொள்ளவில்லை. மாணவர்களின் நிலை, தகுதி, ஆர்வம் என்பவற்றை உணர்ந்து என்னுடைய கற்பித்தலை நான் முன்னெடுக்கிறேன். என்னுடைய மாணவர்கள் தமக்கான இலக்கை அடைகிறார்கள்.

தமிழாய்வின் போக்கு தற்போது எப்படியிருக்கிறது? தமிழ் சமூகத்தின் மேம்பாட்டிற்கு அவை எந்தளவில் பயனளிக்கின்றன?

தற்போதைய தமிழ் ஆய்வின் போக்கு மனித சமூகத்திற்கு பயன்படக்கூடிய விதத்தில் நடைபெறவில்லை என்பதே எனது கருத்து. இந்நிலை தமிழ்ச் சமூகத்தின் மேம்பாட்டை தடுத்து நிறுத்துகின்றது என்பதில் ஜயமில்லை.

நிறைவாக என்ன சொல்ல வீரும்புகிறீர்கள்?

படிகள் இதழுடாக என்னுடைய கருத்துக்களை தமிழ் வாசகர்களுக்கு எடுத்துரைப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்கு நன்றி.

இலக்கில்வாத அம்புகள்

அடர் மெளனத்துள்
துளிர்த்த மரமாய்
உயிர்ப்பின் ஈற்ப்பசை
உள்ளிரங்கும் !
பழுத்த இலை
உதிரும் பொழுதில்
சருகுகள் அம்புகளாய்
காலத்தைத் தரத்தி
ததும்பும் !
இருந்தம்
உயிர்ச்சுளையின்
அலைகள் இன்றும்
இலக்கில்லாத அம்புகளாய்
ஏய்துபடி ...!

செ.ஜீ. பபியான்

சாமிமலை

வெற்றிக் கோழுங்கள்

அந்தபுரத்தில் அமர்ந்தபடி
வெற்றிக் கோழுமிரும்
ராஜாவுக்குத் தெரிவதில்லை
வெற்றிக்காக பலியான
இளஞ்சிங்கங்களின்
அவலச் சாவுகள்.
பெற்றோர்களின்
வலியும் வேதனையும்
வெற்றிக் கோழங்களாலும்
ஓட்டப்படும் போஸ்டர்களாலும்
மறைக்கப்படுகின்றன.

ச. முருகானந்தன்

ஷாந்தி நூல்

வெல்கம நிம்ஸா முஹம்மத்

மன உள்சலில்
மகிழ்ந்தாடும் மயிலே !
மன்மதன் மாளிகையில்
மதுரகானம் பாடும்
மாந்தோப்பக் குயிலே !

என் வெந்சமதில்
ஏத்தனையோ
என்ன அலைகள் ...
அத்தனையும் நீ பிண்ணும்
காதல் வலைகள் !

வான் நிலவும்
தேன்சிந்தும் மலரும்
பூமிபாழில் எல்லாமே
உன் எழில் வண்ணமோ?

உன் நினைவால்
உருகி வடிகிறேன் நான்
உன் நூபகங்கள் என்னில்
சொப்பனங்களை கொட்டுகின்றன

அன்பே
நீபின்றிய நாளில் நான் ...?
என் உணர்வுகளை
அறிவாயோ ...?

ஆரம்ப காலம் தொடக்கம் நவீன காலம் வரை எந்தவொரு காரியத்திலும் வெற்றி பெறுவதற்கு மனிதன் பல வழிமுறைகளைக் கையாண்டுள்ளான். இந்த வகையில் கற்றல் கற்பித்தல் செயன் முறையிலும் வெற்றிபெற பல உத்திகளைக் கையாளலாம். கற்பித்தலின் வெற்றி. கற்றலின் அடைவு போன்றன இவ்வுத்திகளைப் பிரயோகிப்பதன் மூலமே இலகுவாக்கப்படுகின்றன.

தற்கால கிராமப்புற கல்வி முறையில், மாணவர்களின் கற்றல் ஆர்வம் மந்தகதியில் நிலவுவதற்குக் காரணம் கல்வித் தொழில்நுட்பம் பயன்பாடு இன்மை ஆகும் எனலாம். இதனால் கற்றல் செயன் முறைகளில் மாணவர்கள் விருப்போடு ஈடுபடுவதற்கான தூண்டலை ஏற்படுத்தக் கூடிய தேவை, எழுந்து வருகின்றது என்பது நிதர்சனம். தொழில்நுட்பம் என்பது விஞ்ஞானத்திலிருந்து சற்று விலக்கியிருக்கின்றது. விஞ்ஞானம் என்பது ஆராய்ச்சி மூலம் அறிவியல் ரீதியாக கண்டுபிடிப்பதைக் கொண்டு பல்வேறு வகையில் பாவனைக்கு ஏற்ற விதமாகத் தயாரிப்பது ஆகும்.

உதாரணமாக, தொலைக்காட்சி கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. அது தற்காலத்தில் வெவ்வேறு வகையிலான தொழில்நுட்பத்துடன் பரிணமித்து வியாபித்திருப்பதைக் காணலாம். கல்வித் தொழில்நுட்பம் என்பது, வகுப்பறையிலோ வெளியிடங்களிலோ கற்றல், கற்பித்தலின் போது பல்வேறு வகையிலான உத்திகளுடன் உபகரணங்களைக் கொண்டு பயன் படுத்துவதைக் கூறலாம். மேலும் இதனை விளக்குவதாயின் மாணவர்களின் உடல், உளவெழுச்சி, சமுதாய வளர்ச்சி, இலகுவாக கற்கும் முறை, கற்கும் விதம் என்பவைகளை ஆராய்ந்து அவற்றுடன் பலவிதப் பொருட்களையும் உபகரணங்களையும் கொண்டு மாணவர்களின் கற்றலை இலகுவாக்கிக் கொள்வதற்கான ஒழுங்குகளை மேற்கொள்வது “கல்வித் தொழில் நுட்பம்” எனலாம். எனிய பதத்தில் கூறுவதாயின் கற்பித்தலில் நுட்பங்களைக் கையாள்தல் கல்வித் தொழில்நுட்பம் எனப்படும்.

கற்றுள், கற்பித்தலை இலகுவாக்கும் கள்ளிக்குத் தொழில்நுட்பம்

சின்னியா ஆர். சதாந் (B.A)

இக்கல்வித் தொழில்நுட்பத்தின் பிரதான பணிகளாக பின்வருவனவற்றை இனங்காணலாம்.

- ❖ மாணவர்களிடையே கற்றல் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தல்
- ❖ மாணவர்களின் கவனத்தை கற்றலின்பால் ஈர்த்தல்
- ❖ விளங்கிக் கொள்ளும் தன்மையை இலகுபடுத்தல்
- ❖ அனுபவங்களை வளமுள்ளதாக்குதல்
- ❖ ஞாபகத்தை அதிகப்படுத்தல்
- ❖ சிந்தனை, எண்ணக்கரு, பிரச்சினை தீர்த்தல் ஆகிய அறிவுசார் கல்வியின் பால் விழிப்படுத்தலும் உறுதிப்படுத்தலும்
- ❖ கற்றல் அனுபவங்களை வினைத்திறனுள்ளதாக மாற்றுதல்

கல்வித் தொழிலநுட்பத்தை ஆசிரியர்கள் கையாளும் போது, பல்வேறு விடயங்களை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளார்கள். கற்றல் கற்பித்தலை மேற்கொள்வது இவர் களது கடமைகளுள் பிரதானமன்றாகும். இச் செயற்பட்டை இலகுபடுத்த கல்வித் தொழி நுட்பத்தினால் முடியும். இதனை மேற் கொள்ள ஓர் ஆசிரியன்,

1. செயலைத் தெரிவு செய்தல்
2. திட்டமிடல்
3. செயற்படுத்தல்
4. மதிப்பீடு செய்தல்

எனும் அடிப்படையில் தனது கற்பித்தலை நடாத்திச் செல்லலாம். செயல் திட்டமிட்ட முறை மூலம் மாணவர்களை கற்றவில் மேம் படையச் செய்யலாம். அதாவது மாணவர்களின் உடல், உள், வயது தரம், நடத்தை போன்றவற்றைக் கூற வேண்டும், அதற்கேற்ற செயற்றிட்டத்தை முன்வைத்தல். அறிஞர் கில்பட்டிக்கின் கூற்றுப்படி, உள்ளோக்கக்கூடிய அடைவதற்கான செயற்றிட்டம் மூலம் மாணவர்கள் பொருட்களைச் செய்வதிலும் ஆக்குவதிலும் அனுபவம் பெறுவார்.

உதாரணமாக, தரம் 05 வகுப்பிற்கான ஆக்கத் தொழிற்பாட்டில் களிமண்ணினால் உருவங்கள், பாத்திரங்கள் ஆக்குதல் என்பதை செயற்றிட்ட முறையில் செயற்படுத்தும்போது ஒவ்வொரு குழுவிற்கும் ஒவ்வொரு செயற்பாட்டையும் (களிமண் எடுத்தல், கைகளால் பிசைதல், உருவங்கள் பாத்திரங்கள் ஆக்குதல் என) தயாரித்து திட்டமிட்டு படிமுறைகளில் செய்ய வைக்க முடியும். இதனால் மாணவர்களிடம் சுய கட்டுப்பாடு வார்கிறது. திருப்புத் தெரிவுகிறது. குழு ஒற்றுமை, ஆர்வம், விருப்பு, மகிழ்ச்சி, பொறுமை, தீர்ம், சிந்தனை விருத்தி, சமூக மயம், பேன்றவைகள் விருத்தி செய்யப் படுவதால், மாணவர்களின் கற்றல் அனுபவம் இலகுவாக்கப்படுகிறது.

கல்வித் தொழிலநுட்பத்தை வகுப்பறையில் கையாளும் முன் மாணவர்களின் வயது, தரம், நடத்தை, ஆகியவற்றுக்குப் பொருத் தமான கற்றல் சாதனங்களைத் தெரிவு செய்ய வேண்டும். பியோஜே அங்கள் கூறிய நுண்ணறிவு விருத்திப்பருவங்களுக்கேற்ப

கற்றல் சாதனங்களைத் தெரிவு செய்தல் வேண்டும். ஊதாரணமாக “இலங்கையில் பல்வேறு இனங்கள்” என்று கற்பிக்கும் போது, வர்ணப்படங்களை ஆரும்ப வகுப்பிலும், வரைபுகள், அட்டவணைகள் என்பன வற்றை இடைநிலை வகுப்பிலும் பயன் படுத்தலாம்.

ஏ மாணவர்களின் கற்றலை ஒலகுவாக்கிக் கொள்வதற்கான ஒழுங்குகளை மேற்கொள்வது கல்வித் தொழில்நுட்பம் எனப்படும்.

ஆரும்பப் பாடசாலையாயினும் இடைநிலப் பாடசாலையாயினும் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களிடம் விளங்ககள் கேற்பதில் திறமை பெற்றிருத்தல் வேண்டும். உதாரணமாக 04ஆம் தர மாணவர்களுக்கு ஒரு வித்திலை, இரு வித்திலை தாவரம் பற்றி கற்பிக்கத் திட்டமிட்டால் மீத்திறன் குறைந்த இடைநிலை மாணவனிடம் விருப்பமான இலையொன்றை எடுத்து வருமாறு கூறி அதனைப் பற்றி மீத்திறன் உள்ள மாணவர்களிடம் பல்வேறு வகையில் விளா எழுப்பலாம்.

எனவேதான், “கற்றல் என்பது ஒரு பாட்டுநியை பின்பற்றிய பின்பு மாணவர் நடத்தையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியவையும் நீண்டாகலமாக பெற்ற அறி வின் பிரதிபலிப்பே ஆகும்”. இந்த வகையில் ஒருவரின் நடத்தையில் நிலையான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய கற்றல் செயற்பாட்டினை, தொழிலநுட்ப அறிவைப் பிரயோகிப்பதன் மூலம் இலகுவாக்கிக் கொள்ளலாம்.

இதன்படி குறிப்பட்ட சில திறன்களையோ, ஆற்றல்களையோ, மனப்பாங்குகளையோ, நயப்பையோ ஒருவரிடத்தே ஏற்படுத்துவதற் காக மேற்கொள்ளும் முயற்சியே கற்பித்தல் ஆகும். இந்த வகையில் கற்பித்தல் உத்தி களும் கல்வித் தொழில்நுட்ப முறைகளும் கற்றல் - கற்பித்தவில் முக்கியமாகத் தேவைப்படும் காரணிகளாகும்.

வாழுவின் தீர்மை எளிய பாடல்கள்

மத்தீசு காஷிஞ்சாரர் : ஓர் அர்மூகை ஞாப்பு

ஏந் (ஏந்ஸ்)

நதிகள் கல்லானதை

பறவைகள் அழுத்தை

அடர்ந்த காடுகள் சிறகசைத்துப் பறந்ததை

நீ உனது கண்களால் கண்டதுண்டா?

அல்லது யாரும் சொல்லிக் கேட்டதுண்டா?

முன்னெனய கடவுள்கள் புதையுண்டதையும்

புதிய கடவுள்கள்

இருண்ட இரவில் ஆகாயத்திலிருந்து

உடல் நிர்வாண மாகவும்

உடல் கவசங்களோடும்

கடும் கோபமாகவும்

கடும் மகிழ்ச்சியாகவும்

இறங்கியதை

நீ உனது கண்களால் கண்டதுண்டா?

அல்லது யாரும் சொல்லிக் கேட்டதுண்டா?

.....

மனசள் இறங்கும் இந்த வரிகளின் சாத்தியங்கள் எங்கள் மண்ணில் நிகழ்ந்தவைதான், நிகழ்பவைதான். வாழ்வின் மீதான எனிய பாடல்களாய் அவை கலந்தவை. தமிழினத்தின் போராட்டத்தின் இன்னொரு பக்கத்தை மறுக்காத அல்லது மறைக்காத மனசகஞ்சக்கு இவை எனிய பாடல்களாய் ஒலிப்பவை. தழிமழேயே தாய்மொழியாக தமிழ் மன்னையே சொந்த மன்னாக உணர்விலும் கலந்த முஸ்லிம் மக்களின் நிலையில் நின்று பேசும் கவிஞராக மஜீத் உலவுகிறான்.

பலவகைக் கலவை உணர்வுகளின் இடைவிடாத தீவிரக் கொந்தளிப்புகளின் வெளிப்படுகை கவிதை என தன்னுறரயில் குறிப்பிடும் மஜீத்தினை, அவரது கவிதைகள் காவிவருகின்றன. உணர்வுகளின் வீச்சமாய் மொழி கொந்தளிப்பு அடைகிறது அவரது பல கவிதைகளில். மனிதாபிமானத்தின் மெல்லிய இழைகளில் நடப்பவனாய், இடை விடாத துயரங்களின் தவிப்புக்கு உள்ளாகுபவனாய், மனிதத்தை நேசிப்பவனாய், வாழ்வின் நிச்சயமற்ற நிலைகளில் சிக்கித் தவிப்பவனாய்... கவிஞர் வந்துவந்து போகிறான்.

மஜீத்

பன்னிரண்டு நேரத்தில் கடத்திடும் பகலை வெயில்

ஆசையாய் வளர்த்த பறவை பறந்த பிறகு உதிர்ந்து கிடக்கும் சிறகுகள் மீது வருமே அதிகமான நேசம்

அதுபோன்றே வெயிலின்மீதும் எனக்கு

என நேசம் கொள்ளும் அவன், அதே கவிதையில்,

பாதம் கொப்பளிக்க ஏரியும்
மண்ணல்திட்டாய் மாறுகையிலும்
செல்லமாய்க் கோதித் தடவிடும்
புற்கள்

வாடிக் கருகையிலுமே அவதி
வெயிலின்மீது சொல்லொண்ட ஏரிச்சல்

என பாடவும் முடிகிறது மனிதத்தின் சாட்சியாய். ஒரு விசுவாசியாய் தவறுகளை சரிகளின் குப்பைமேட்டுக்குள் இலகுவாய் வீசிவிடுவதில் மனிதம் தழைத் து விடுவதில்லை. இந்தத் தவறை கவிஞர் செய்வதாயில்லை.

சகோதர மனிதனே
என் சுதந்திரங்களை
விலங்கிட்டாலும்
நங்கள் நாய்க்குப் போட்டாலும்
காயவைத்து
இறப்பில் சொருகினாலும்
...

என் கவிதையுள்
கருக்கட்டும் சுதந்திரம்
என்று பிரகடனம் செய்கிறான்.

தமிழீழ் விடுதலைப் போராட்டம் வீச்சம் கொண்டு நியாயம் தேடிய காலகட்டத்தில் காத்தான்குடிப் பள்ளிவாசலினுள் தொழு கையில் இருந்த நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மூல்லிம்கள் தமிழீப் போராளிகளாலே இரத்த வெள்ளத்தில் அமிழ்த் தப் பட்டார்கள். இராணுவத்தின் கோவில்கள் மீதான குண்டு வீச்சுக்களுக்கும் மடுமாதா மீதான தாக்குதலுக்கும் புனித ஸ்தலங்கள் என்ற அளவுகோவில் நின்று இன்றுவரை

குரல் கொடுக்கும் பல மனிதாபிமானி களுக்கு இந்த காத்தான்குடிப் பள்ளிவாசல் இரத்தச் செய்திக்கு வேறு அளவுகோவில்கள் தேவைப்பட்டதோ என்னவோ அடக்கியே வாசித்தார்கள், வாசிக்கிறார்கள். தமிழ் மொழியையே தாய்மொழியாகக் கொண்ட யாழ் மூஸ்லிம் மக்கள் தமது சொந்த மண்ணிலிருந்து தமிழ்ப் போராளிகளால் வெளியேற்றப்பட்டார்கள். அதுவும் 24 மணி நேரத்திற்குள் நடாத்திமுடிக்கப்பட்டது. இருளை மூளைக்குள் திணித்தபடி அகதி யாய்ப்போயினர் அவர்களும். இப்படியே அவர்களை தமிழ்ப் பேரின் வாத மூம் ஒடுக்கியது. அடக்குமுறைக்கு எதிராக போராடும் இனம் தன்னுடன் வாழும் இன்னொரு இனத்தை அடக்கி யாள்வதை சகித் துக் கொள் கிற நிலை. அதனால்தானோ என்னவோ சகோதர மனிதனே என்று விழித்தபடி வருகிறான் கவிஞர்.

இந்தக் கவிஞர் அகதியாய்ப் போகிறான்.

இந்தத் தேசத்தை விட்டும்
இங்கேயிருக்கும் தாவரங்களையும்
பூக்களையும்
புல்புண்டுகளை விட்டும்
மிருகங்களையும்
எனக்கு அநியாயம் செய்தவர்களை
விட்டும்
நான் போகிறேன்

எனது இதயத்திற்கும்
உங்கள் இதயத்திற்கும்
தூரமென்று விலக்கிவிட்டமர்களே
அதனால் போகிறேன்.

...

நான் பிடித்த தும்பிகளே
வண்ணத்துப் பூச்சிகளே
இந்தக் காற்றில் கலந்திருக்கும்
நல்லவர்களின் சுவாசத்தின் வாசனைகளே
நான் போகிறேன்

என்றபடி இந்த அநியாயங்களுக்காக கண்ணீர்வடித்த மனிதர்களிடமும் விடை

பெற்றுப் போகிறான். அதே கவிதையில்,

இவிழுந்து யுயல் அடித்து
தூள்தூளாய்ச் சிதறி இந்தத் தேசம்
மண் போல் போகட்டுமென்று
என்னால் சாபமிட முடியாது
எனது நகரம் வேறு
நான் போகிறேன்

என மனிதமாகிறான் கவிஞர். போராட்டத்தின் காயங்களைப் பற்றிப் பேசுவதே போராட்டத்துக்கு எதிரானவன் என்ற ஒற்றையிலக்கணத்தில் புதையண் போர்பலர். இதற்குள் நின்று இந்தக் கவிஞரின் உணர்வை வகைப்படுத்துவது ஒன்றும் போராட்டத்துக்குச் செய்யும் தொண்டல். மாறாக தவறுகளுக்கு துணை போனவர்களாகவே வரலாறு காண்பிக்கும்.

தலையைக் கொத்தி முளை குடி சதைத்துண்டுகளை வறுத்துண்ணு விரும்பின் எழும்புகளையெல்லாம் சேர்த்து கூப்புக் காய்ச்சலாம்

...
மொத்தத்திலது ஸழமில்லை சாத்தானின் பினங்கள் கண்டதும் காகங்கள் பூக்கும் தென்னை.

பாறையைப் பிராண்டும் அலைகளின் வடிவாய், அடக்கப்படுதலின் தடுப்புச் சுவர் களை இந்தக் கவிதை வரிகளும் பிராண்டுகின்றன. போராட்டத்தின் நியாயங்களை எந்தக் கவிதையும் சீண்டவில்லை. உச்சமாக அவன் எமது தேசத்தை ஆக்கிரமித்தவர்களை நோக்கி வருகிறான் இந்தக் கவிதையில்...

இன்று எனது பிறந்தவீடும் தாய்நிலமும் உன்னிடம் உனது படையிடம் பறிபோயிருக்கலாம் இன்னும் கடல் தள்ளும் அலையினுடோடே றப்பர் டையர்களினுடோடே நீளமான வாவிகளினுடோடே பதுங்குகுழியினுடே

போராட்டம் குறித்த காயங்களோடும் கனவுகளோடும் எனதையும் ந் ஒதுக்கிவிடலாம்

உண்மையிலேயே யாரையும் யாரும் காப்பாற்ற முடியாதும் போகலாம் ஆனால் இவைகளுக்கப்பாலும் இரவின் துவாரம் கிழிந்து இன்னொரு இரத்தக் கட்டியை உதிர்த்தும்

அது உன்னையும் உனது படையையும் எனது மன்னிலிருந்து விரட்டியடிக்கும்.

என முடிக்கிறான் கவிஞர்.

தன்னைவிட்டுப் பிரிந்தவளோடு பேசுகிறது ஒரு கவிதை...

என் உச்சந்தலையில் நீ கொஞ்சத்திலிட்டுப் போன நெருப்பில் சமுத்திரங்களைக் கவிழ்த்தாலும் தணியாது

....

என் முளையின் மணல் வெளியில் மலைகளை வளர்த்துவிட்டு வெடிவைத்து தகர்த்துவிட்டுப் போயிருக்கிறாய்

என்று துயருறுகிறேன். அதிர்ச்சிதரும் படிமங்கள். காதல் உணர்வின் மெல்லிழையில் பாரமற்று நடந்து திரிந்த தனது நாட்களை அவன் மறந்துவிடுவதாக சொல்கிறான். கவிதையில் இந்தச் சொல் ஏற்றப்பட்டாலும் கவிதை அவனது உணர்வையே சமந்து செல்கிறது. இது வாசகனின் மீதும் துயரை தொற்றவைக்கிறது. அவன் சொல்கிறான்...

நான் மறந்துவிட்டேன் என் சதையெங்கும் ஊடுருவைத்த இன்பங்கள் ஒரு கொடியில் மணக்கும் பூக்களைப் போல் மிக அழகாக பூத்துக் கிடந்ததையும் முயல்கள் துள்ளி விளையாடும்

புல்வெளியைப் போல்
பசுமையாய் விரிந்து கிடந்ததையும்.

இந்தக் கவிதை அவனது மென்னுணர் வுக்களை பூத்துநிற்கிறது.

இப்படியே மனிதத்தை நேசிப்பவனாகவும் கொடுமைகளின்மீது தாக்குதல் தொடுப்பவனாகவும் போராட்டத்தின்மீது நம்பிக்கை கொண்டவனாகவும் சில பொழுது களில் நம்பிக்கைகள் தளர்ந்த மனிதனாகவும் பரிதாபத்துக்கு உரியவனாகவும்கூட முரண்பாடுகள் கொண்ட உணர்வு நிலைகளில் உலவுகிறான். எழுத்துக்களில் தனது அகவிருப்பு வெறுப்புக்களை சாதிப்பவனாகன்றி எலும்பும் சதையும் கொண்ட மனிதனாய் நின்று பேசுகிறான். இதனால் அவனது கவிதைகளால் நாம் காவப்பட்டு அலைக்கழிக்கப்படுகிறோம். ஒற்றைச் சிறு முளைத்தவர்கள் பறக்க முடியாது, கவிதையின் வெளியை எட்டமுடியாது.

என்னருகில் வீழ்ந்த அழகின் முட்டை என்ற கவிதையில்...

வானிலிருந்தோ அன்றி
புல்விதழுக்கும் தண்டுக்குமிடையிலுள் என்ற
இடுக்கிலிருந்தோ
என்னருகில் வீழ்ந்தது
அழகின் முட்டையொன்று
...
ஒரு கணத்துப் புன்னகைபோல்
உள்ளத்தின் கடைசித் தட்டில்
எடுக்கமுடியாத சுரங்கப் பகுதியில்
எடுத்தாலும் முழுமையாய் வரமுடியாத
ஆழத்தில்
பதிந்துவிட்டது

அழகின் முட்டைப்பற்றி சொல்கிறேன்
எல்லாப் புலன்களின் இயக்கங்களும்
எனக்குள்ளே நுழைந்து இறங்கிவிட்டன
எனக்கு வெளியே விட்டுவிட்டு
கற்பனைகளைப் பின்னிப் பூக்கள் செய்து
பூக்குடையில் உறங்கும் அழகின் முட்டை
ஒவ்வொரு நாளும் என்னுள்,

இப்படி எனக்குள்ளே வசித் தேன் பலவருடம் நான்.

எனத் தொடர்கிறது கவிதை. இந்தக் கவிதை மொழியழகு செய்கிறது. தன் முகத்தில் சாயம் பூசியும் வாசனை தடவியும் கொள்கிறது. அழகுதான். ஆனால் உணர்வை தொற்றுவதாயில்லை.

இருபத்தைந்துக்கு மேற்பட்ட கவிதைகளைக் கொண்ட சிறிய தொகுப்பாக (58 பக்கங்கள்) வெளிவந் திருக்கிறது. 2000 செப்ரம்பரில் விடியல் பதிப்பகத்தால் இத் தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. முப்பது கணைத் தாண்டாத இளைஞர் மஜீத் யுத்தப்பட்ட தேசத்தின் துயர்ப்பாடு களுக்குள் சிக்குண்டு வாழும் மனிதன் அவன். அதனால் கவிதையின் வரிகளுள் தனது உணர்வுக்களை அதிர்வடன் பதிவு செய்கிறான், புதைந்து கொள்கிறான் என்றுகூடச் சொல்லலாம்.

தொகுப்பின் முதலில் வரும் ஒருசில கவிதைகள் (கோடுகள் பின்னிய வெளி, என்னருகில் வீழ்ந்த அழகின் முட்டை என்ற கவிதை முழுமையும்) சோலைக் கிளியை நினைவுபடுத்துகின்றன. இந்தக் கூற்றை சோலைக்களியின் பாணி என்று மொழியெய்ததுவிடுவது சரியல்ல. பாதிப்பு இருந்திருக்கலாமோ என்று ஒரு ஆரம்ப ஊகத்தை மட்டுமே விட்டுச் செல்லக் கூடியதாக இருக்கிறது. மற்றைய பெரும் பாலான கவிதைகளில் இந்த வாசனை இல்லை. ஒரு முறிவுபோன்று வீச்சான வையாய், உரத்துப் பேசுபவை யாய் சிலசமயங்களில் மனுடைளச்சலாய் வரும் வரிகள் தனித்துவமானவையாகவே நிற்கின்றன. அற்புதமான கவிதைகளாக தொகுப்பின் கடுகளைவ மீறி விரிகிறது வாழ்வின்மீதான எளிய பாடல்கள்.

இதனையத்தீள் ஜடாக

குட்டே

தன்னாடி நின்ற
மரலையை விரட்டி
தன்னிக் குதித்து
என் தீண்ணையில் வீழும் முன்னிரவு

என் தொட்டிப் புச்சிசுடிகள்
நீரில் அலம்பி
புதுச்சிரிப்புக் காட்ட
ஓவ்வொரு வீட்டின்
கட்டாயின் கீழும்
ஒளிரும் மின்புத்தகள்

நாளைய பொழுதின்
அம்சங்களை மனதுள் நிறைத்தபடி
இன்றைய நிமிக்கங்களை
பிதுக்கித் தன்றும் வேலைச் சுறைகள்

நட்சத்திரங்கள் மின்னும் வானம்
அருகிருக்கும் நிலவு காட்டி
சிரித்துக் குதிக்கும்
குழந்தைகளை விலக்கி
இரவுச் சுறையலின் புகைக்குள்ளே
நழைவேன் நான்

கெக்கிராவ ஸஹானா
கவிதைகள்

ஏதிங்காலம்

இந்தக் கூட்டிலிருந்து
கசியும் வலிகள்
பிறருக்குச் சொல்கின்றன
குடித்தனத்தின் ஆரவாரத்தை

ஓன்று சேர்ந்து
கோலம் காட்டும் குழந்தைகள்
நாளைய நாளை
கேள்விக்குறியாக்குகின்றன

நாளைய பொழுதை
இறைவனிடம் ஒப்படைத்து
இன்றைய பொழுதின்
கடமைகளைச் சுமந்த
என்னிடம் இல்லை.
எனது மனச் சித்திரத்தை
இந்தக் குழந்தைகள்
என்றாவது
மாற்றியமைக்கலாம்
என்ற எண்ணத்தின்
பலவீனமான
ஒரு கீற்றாவது

அம்மீ மிதித்து
அருந்ததி பார்த்து
அக்கீனி சாட்சியாக
முன்று முடச்சுப் போட்ட
என் கணவா ...?
உனக்கிக்கதி ஏனோ ...?

குதுவாதறியா

பாலகப் பிஞ்ச மனமுனக்கு
நீயோ திருடன் ...!

என் இதுயத் திருடனே ...! நீயோ
மாற்றான் பொருளைத் திருநனாய்
உனைக் கொன்றது நீதீயோ,
நீயாயமோ...?

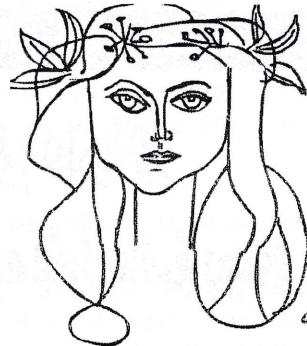
என் உயிர் பிரிந்தாலும்
உனைப் பிரியாத வரம்
வாங்கி வந்தேனே
நீய சரணம் நீன் பாதுமீச சரணம்
எனக் காதல் கொண்டேனே நான்

உற்றார், சுற்றார், சொத்து, சுகம்
துச்சமென்றென்னை
உன் கரம் பற்றி
உனைப் பின்பற்றி
மதுரை அடைந்தேனே நான்
தாலியை அறுந்தவிடத் தானோ...!

மாதவியின் பால் மோகம் கொண்டு
அவள் சலங்கை ஓலியில்
சிறைப்பட்டாயை
கோவலா... என் கோவலா....
சிறைவாசமனுபவித்து
மீண்ட உணையீற்றேனே
நெஞ்சில் சலனமின்றி யான்
வறிய துணைவனே...!
சிரமம் மீள வழி கூறுனேனே
சிரமிழந்து சிந்தை குழையத்தானோ...!

ரஸாபா ரயீஸ்

கஞ்சத்துறை முஸ்லிம் மகளீர் கல்லூரி

நீதி வழுவா நேர்மையறசோ
என்னுயிரான உன்னுயிரைக் குடுத்து
நீதி தவறினானேயவன்
நேர்மை நழுவினானே
உனை இக்கதியில் காணத்தான்
நானுயிர் வாழ்ந்தேனே
கண்பார்க்கக் கூடாதா தெய்வா ?

துணீந்தெழுந்து விட்டேன்
என் கனவன் உயிர் பறித்த
அக்கோனீன் உயிர் பறிக்கிறேன்
என்னுயிரே நீ கலங்காதே
உன்னாத்மா சாந்தி பெற
அப்பாண்டியின் ஆத்மாவைப்
பறிக்கிறேன்

இற்றைச் சீலம்பைக் கையிலேந்தீயே
என் கோவலன் உயிர் துறந்தமைக்கு
நீதி கேட்கிறேன்
இப்பக்தினீச் சாபம் மதுரையை ஏரிக்கும்
என்னுயிர்க் கோவலா
இதோ நானும் உன்னுடன் வருகிறேன்
என் சிரம் தாழ்த்து
உன் மலர்ப் பாதும் பண்கிறேன்
அஞ்சுக் பிறவியில் நான் உன்
பத்தினியாக...

சிவப்பிள்ளைப்புல்செல்ல

அந்ராதபுர டைட்

கிளக்கியர்க்களின் உர்ணட்ச்சம்

05

முக்கிரியாவை எம். ரஸ்ம்

இனி, கெக்கிராவ ஸஹானா மன அவலங்களைத் தமது கதைகளின் மூலம் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார் என நோக்குவோம்:

ஒரு குடும்பத்தின் ஆணிவேராகக் கருதப்படுவது அக்குடும்பத்தின் தந்தையரே. ஏனெனில், ஒரு குடும்பத்தின் இன்பம், துன்பம், வாழ்வு, மாழ்வு என அனைத்துத் துறைகளுக்கும் அவரே பொறுப்பானவர். இத்தகையதொரு அச்சாணி இல்லாமல் போகுமிடத்து, அக்குடும்பத்தின் முழுச்சுமையும் அந்தக் குடும்பத்தின் முத்த சகோதரன் மீது இயல்பாகவே வந்து சேர்ந்து விடுகின்றது. இதனால், அக்குடும்பத்தின் மழப் பொறுப்பையும் அவர்களே ஏற்க வேண்டிய கட்டாய நிலை எழுதாச் சட்டமாக வந்து விடுகின்றது. இதனால் அவர்களுடைய சுதந்திரம் தானாகவே பறிபோகின்ற நிலை உருவாகின்றது. சமுதாயத்தில் ஏனைய இளைஞர்கள் போல் சந்தோஷமாக நடமாட அவர்களால் முடிவதில்லை. எந்த நேரத்திலும் குடும்பத்தைப் பற்றிய நினைவிலே தேய்ந்து போகின்றனர். இத்தகு சூழ்நிலையை இன்றைய யதார்த்த வாழ்வில் பல குடும்பங்களிலும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

இவ்வாறானதொரு சமுதாயப் பின்னணியைக் கதைக்கருவாகக் கொண்டு கெக்கிராவ ஸஹானா 'ஒரு தேவதைக் கனவு' என்ற கதையை வடிவமைத்திருக்கிறார். அவருடைய பின்வரும் கூற்று இக்கதையில் வரும் நாயகனின் குடும்பச் சுமைகளையும், மன அவலங்களையும் தெளிவு படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

"மகேஷின் சொந்த ஊர் கண்டி. ஆறு சகோதரிகளுக்கு இவன் தலைவன். பலவீணமாகிப் போன அப்பாவும், படுக்கையில் வீழ்ந்து விட்ட அம்மாவும் பருவக் கனவுகளை நிதர்சனத்தீயில் எரித்தபடி வந்த தங்கைமார்களும், இளமையின் கடைசி எல்லையில் நிற்கும் இவன் உழைப்பையே எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலை. சில வருடங்களுக்கு முன்னால் மத்திய கிழக்கு நாட்டுக்குப் போய் உழைத்து வந்த பணத்தில், தன் இரு தமக்கைகளைக் கரையேற்றிவிட்ட பின், இங்கு வந்து மிகுதிப் பணத்தை முதலீடு செய்து இந்த 'டெக்ஸ்டைல்ஸை' ஆரம்பித்திருந்தான். மாதம் மூன்று

முறை எப்படியும் வீடு சென்று தங்கைகளைப் பார்த்து வரத் தவற மாட்டான். வீட்டில் கழிக்கின்ற ஓரிரண்டு நாட்களில் மன நிறைவோடு இருந்து விட்டு கடைக்குத் திரும்பும் போது பெரிய மனத் துயரோடும், கவலையோடும் வருவான். அவன் தங்கைகளும் தமக்காக உழைத்தே தேய்ந்து போன அவனை மேலும் தொல் கலைப் படுத்தக் கூடாது என்பது போல் அவன் முன்னால் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதாகக் காட்டிக் கொள்வார்கள்.”.

என்றவாறு, இலட்சியப்பானதயில் சென்று கொண்டிருந்த அவனது உள்ளத்தில் காதல் விதை விழுவதற்கு காரணமாக அமைகின்றாள் ரம்யா.

தனது வாழ்நாளில் எந்தவொரு பெண்ணையும் நினைத்துக்கூடப் பார்க்காத மகேஷ், ரம்யாவைக் கண்டுவடன், அவனது வசீகரத்தில் தன்னை மறந்து விடுகின்றான். எனினும், அவனுள் வீட்டு நிலை தாண்டவமாடியது.

ரம்யா பற்றிய நினைவு வரும் போது கூட அவன், தனது தங்கைகளையே நினைத்துக் கொள்வான்.

“ஓ இந்த அழகு தேவதைக்குக் கூட சீதானத்தோடுதான் திருமணமா என்று திடீரென ஒர் ஆற்றாமை ஏற்பட்டது. அவனுக்கு. எனக்கெல்லாம் இவள் கிடைத்து விட்டால், ஒரு சதம் இல்லாமலேயே கட்டிக் கொள்ள மாட்டேனோ என்று நிரா சையும், ஆயாசமுமாக நினைத்துக் கொண்டான். தூரத்தே தங்கைகளின் முகங்கள் வரிசையாக வந்து போயின. கண்களில் கண்ணீர் திரையிட்டது.”

ரம்யாவுக்கு திருமணமும் நிச்சயிக்கப்பட்டது. இதைக் கேள்வியற்ற மகேஷின் மனநிலையைக் கூறவந்த ஆசிரியர்,

“அவனுள் வேருன்றிய விருட்ச மொன்று வேருடன் அதிர்ந்தது. இதயம் ரொம்ப நாளைக்குப் பிறகு இன்றுதான் துடிக்கத்தொடங்குகிறதோ என்பது போல் நெஞ்செக் கூட்டுக்குள் பேரிரைச்சல்.” என்று கூறுகிறார்.

ஒரு விதை முளைப்பதற்குத் தேவையான காரணிகள் கிடைக்காத பட்சத்தில் அது காய்ந்து, அழிந்து விடுவதுபோல் மகேஷின் காதலும் காய்ந்து சருகாகிப் போனது. இக்கதையின் நாயகன் மகேஷ் ஏழைக்குடும்பத்தில் பிறந்து, அவனுடைய ஆசைகளையெல்லாம் புதைத்துவிட்டு, தன் குடும்பத்திற்காகவே உழைக்கும் நிலையையும், அதனால் உண்டான மனஅவலங்களையும் ஆசிரியர் அழகாகக் காட்டியுள்ளார். உலக இயற்கையில் எவ்விதப் பிடிப்புமில்லாத, பற்றற்ற வாழ்க்கை வாழும் ஞானிகள் பலர் இன்றும் உலகில் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் உலகின் இயக்கத் திற்கும், அதன் மாறுதல்களுக்கும் ஏதொவாரு வகையில் அர்த்தம் காண விளைகின்றனர். இவ்வுகில் மானிடர்களின் ‘இன்ப நுகர்ச்சிக் கொள்கையை’ அவர்கள் விரும்புவ தில்லை. ஏதோ படைக்கப் பட்டோம் என்ற காரணத்திற்காக உலகில் நடைப் பினங் களாக வாழ்ந்து விட்டுச் செல்கின்றனர். இவ்வாறு உலகப் பற்றற்ற வாழ்க்கை வாழும் மனிதர்களின் மன அவலங்களையும், அவர்கள் தொட்டதற் கெல்லாம் அர்த்தம் காண விளையும் போக்கினையும் விளக்குவதாக ‘ஒரு பொற்கனவின் முடிவில்’ என்ற கதை அமைந்துள்ளது.

“அவனுக்குள் ஆரம்பத்திலிருந்தே உருவாகி, மீண்டும் மீண்டும் தோன்றிப் புது வடிவெடுத்துச் சிக்கலாகி, அவனைத் துளைத்தெடுத்த கேள்வியொன்றுக்கு சட்டென விடை சிடைத்தாற்போல் இருந்தது. ஓ! இந்த நிலவு... இந்த வானம்... இந்த மனிதம்.... இந்த வாழ்க்கை.... இந்தக்

கணம்! ஒன்றுமே பொய்யல்ல; இது ஒவ்வொன்றுக்கும் ஏதோ ஒரு அர்த்தம் இருக்கின்றது.”

இவ்வாறு உலகில் நடைபெறும் அத்தனையும் ஏதோவொரு உண்மையின் அடிப்படையிலேயே நிகழ்கின்றன. என்ற உண்மையை அறிய பல விடயங்களையும் தனது சிந்தனையைச் செலுத்தி இறுதியில் தெளிவு பெறும் வகையில் ரஹ்ம் என்ற பாத்திரம் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பெண்ணிலைவாதக் கருத்துக்கள்

உலகின் பல பாகங்களிலும் பெண்ணியக் கருத்தியலின் அடிநாதமாக ஒவிக்கும் 'பெண்ணிலைவாதக் கருத்துக்கள்' முனைப்புப் பெற்று வருவதைக் காணலாம். இத்தகைய பெண்ணிலை வாதக் கருத்துக்களைப் பதிவு செய்யும் வகையில் அந்ராதபுர மாவட்டத்திலி ருந்தும் இலக்கியங்கள் எழுந்திருப்பதைக் காணலாம்.

அந்த வகையில் குறிப்பிடத்தக்கன வாக கெக்கிராவ ஸஹானாவின் 'ஒரு தேவதைக் கனவு' சிறுகதைத் தொகுதி யிலும், 'இன்றைய வண்ணத்துப் பூச்சிகள்' கவிதைத் தொகுதியிலும், நாச்சியா தீவு பார்வினின் 'சிரட்டையும் மன்னும்' கவிதைத் தொகுதியிலும் இவ்வாறான சில படைப்புக்கள் இடம் பெற்றிருப்பதை நாம் காணலாம்.

கெக்கிராவ ஸஹானாவின் 'ஒரு தேவதைக் கனவு' தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள 'புதியதோர் சாந்தி பிறந்ததடி', 'கடக்கழுதியாத தொலைவுகள்', 'கோடுகள் தாண்டப்படலாம்' ஆகிய கதைகள் ஏதோவொரு வகையில் பெண்ணியக் கருத்தியலின் அடியாகப் பிறந்த கதைகளாகவே நோக்க முடிகின்றது.

கணவன்மார் மனைவியரை இழந்து விட்டால், அவர்கள் அடுத்த கணமே மறுமணம் செய்து கொள்வதற்கு அனுமதிக்கும் இந்தச் சமுதாயம், பெண்கள் விடயத்தில் சிந்திக்கத் தொடங்குவதைக் காணலாம். அத்தோடு, கணவனை இழந்த ஒரு விதவைத்தாய் மறுமணம் செய்து கொள்வதென்றால் அதில் சமுதாயத்தின் பார்வை, கேள்வி என்பன வேறு விதமாகத் திருப்பப்படுவதைக் காணலாம்.

இவ்வாறான நிலையில் ஆண்களும் - பெண்களும் உணர்வு ரீதியாக ஒத்தவர்களே என்ற கருத்தியலின் அடிப்படையில் ஆண்களுக்கு மறுமணம் செய்துகொள்ள அனுமதிக்கும் சமுதாயம், பெண்களுக்கும் அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்பன போன்ற பெண்ணிலைவாதக் கருத்துக்கள் முனைப்புப்பெறுத்தொடங்கிய கால கட்டத் தில் ஸஹானாவின் கதை எழுந்திருப்பதால், அவருடைய கதைகளில் ஓரளவுக் குப் பெண்ணிலை வாதக் கருத்துக்களின் அடிநாதங்களை வாசிப்பில் உணரக் கூடிய தாக இருக்கின்றது.

அந்த வகையில், அவர் படைத்துள்ள புதியதோர் சாந்தி பிறந்ததடி' கதை, தான் சார்ந்திருந்த பெண் என்ற இருப்பினுடாக உள்வாங்கப்பட்டுள்ள பெண்ணிலை வாதக் கருத்துக்களின் சாரமாக அமைந்துள்ள தைக் காணலாம்.

இக்கதையில் ஆசிரியர் குறிப்பிடும் “ஒண்ட சாக்சா வந்துட்டுப் போனார்” என்ற வரிகள் இக்கதையின் நாயகி மறுமணத்திற்குத் தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொண்ட மனநிலையை சூட்சமமாக காட்டுவதாக அமையக் காணலாம். ஆரம்பகாலங்களில் பெண்கள் 'கணவனே கண்கண்ட தெய்வம்' எனப்போற்றி வாழ்ந்தார்கள். ஆனால் நவீன சமுதாய மாற்றம் பெண்களுக்குக் கொடுத்த உரிமைகளும், சுதந்திரமும் அவர்கள் ஆண்களோடு சரிப்படியாக வாழ்வதற்கு விடையளிப்பதாக இருக்கின்றது.

நிகராக நிற்கக் கூடிய வலுவினைக் கொடுத்து விட்டது போல் என்னத் தோன்றுகின்றது.

திருமண பந்தத்தில் இனைந்து கொண்ட பெண்கள், கணவன் எப்படிப் பட்டவொக இருந்தாலும் அவனுக்குக் கட்டுப்பட்டு, வாழும் நிலையிலிருந்து மாறி, கணவன் தனக்கு ஒத்துவராத பட்சத்தில் விவாகரத்து செய்து கொண்டு, மறுமணம் செய்வதற்குச் சட்டம் இடங் கொடுக்கின்றது. அறிவியலின் முன்னேற்றம் இவ்வாறான நிலைக்கு சமுதாய மாற்றத்தினைக் கொண்டு வந்துவிட்டது. இன்றைய யதார்த்தில் எத்தனையோ பெண்கள் தமக்கு விருப்பமில்லாத கணவன்மாரைச் சட்டப்படி பிரிந்து, மறுமணம் செய்து கொண்டு வாழ்வதைக் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

இத்தகையதொரு சமுதாயப் பின்னணியின் தோற்றுவாயில் இவருடைய 'கடக்க முடியாத தொலைவுகள்' என்ற கதை எழுந்திருப்பதைக் காணலாம்.

"ஏரி மிக அமைதியாகத் தோன்றிற்று. நதிகளை விட, அருவிகளை விட பரிதாபத்திற்குரியது. இந்த ஏரி. அவற்றுக்கிருக்கும் சுதந்திரம் இதற்குண்டா? வென்மை பூசிய தடுப்புச் சுவரினுள்ளே ஆழந்து அமைதியாய்த் துயிலும் ஏரியே, நீ ஒரு வேளை, இதுவும் என்னைப் போலத்தான் ஆரம்பத்தில் துள்ளியிருக்குமோ? தடைகளை உடைத்தெழுச் சீரியிருக்குமோ? முடியாமல் தான் துயிலில் ஆழந்து போனதோ? கல்யாணம் நடந்த உடனேயே ஏன் இதனைக் கண்டு கொள்ளாமல் விட்டோம்? யோசிக்க முயன்றாள். சிவகுமார் ஜிந்து வருஷத்துக்கு முன்னால் எப்போதாவது நல்லா நடந்திருக்கிறானா? இல்லை என்றே பட்டது. ஆரம்ப ரெண்டு வருஷங்கள் சந்தோஷ மாய்த்தான்

கழிந்தன. அப்புறம் தான் அவனுடைய உண்மைச் சொருபம் வெளித்தெரியத் தொடங்கிற்று...."

இவருடைய 'கோடுகள் தாண்டப் படலாம்' என்ற கதையும் பெண்ணியக் கருத்தியலின் நாதமாக ஒலிக்கின்றது எனலாம்.

திருமணம் என்பது பெண்களுக்குக் கட்டும் 'கடவாளம்' என்ற போக்கு இன்றைய சமுதாயத்திலுள்ள கணவன் மார் சிலரிடம் இருப்பதைக் காணலாம். பெண்கள் மற்றைய ஆடவர்களுடன் சினேக பூர்வமாகப் பழகுவதை ஆண்கள் அனுமதிப்பதில்லை. அவ்வாறு பழகுவது தப்பான எண்ணைத்துடனே என்ற குறுகிய எண்ணம் அவர்களிடம் இயல்பாகவே ஏற்பட்டு விடுகின்றது. இத்தகு மனநிலை அக்குடும்பத்தின் மகிழ்ச்சிகரமான போக்குக்கு காரணமாக அமைந்து. இறுதியில் பெண்கள் உரிமைக்காகப் போராடும் நிலைக்குக் கொண்டுபோய் விடுவதை இன்றைய சமகாலத்தில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இத்தகையதொரு கருவினைக் கதையாக வடித்துள்ளார், ஸஹானா. அவர் சார்ந்திருந்த பெண் என்ற இருப்பினுடாக அவர் படைத்துள்ள அனேகமான பெண் பாத்திரங்கள் குடும்பம் என்ற கட்டமைப்பை உடைத்துவிடாது, உள்வட்டத்திலான உடைப்பை வெளிப்படுத்துகின்றன.

அடிய்வு தெரடரும்

சந்தா
செலுங்கியவர்களுக்கு மட்டுமே
நீணி பழகள் அனுப்பப்படும்
- ஆசிரியர்

நித்யா ரொம்ப நிதானமாக யோசித்தாள். அடியிலிருந்து நுனி வரை நிறையவே யோசித்தும் அவனுக்கு எந்த முடிவுமே தோன்றவில்லை. உண்மையில் அவள் இப்படியெல்லாம் யோசிப்பவள் இல்லை. வீட்டில் அவளது அம்மா அவசர குடுக்கை என்று திட்டி திட்டியே வளர்த்ததாலோ என்னவோ அவள் எதிலும் அவசரப்படுவதே வழக்கமாகிவிட்டிருந்தது. இன்று எப்படியும் ஒரு முடிவுக்கு வந்து சிந்தித்துக்கொண்டேயிருந்தாள்.

”நித்யா. நித்யா. ”என்னடி, உலகம் சதுரம் என்று யாராவது சொல்லி உண்ண குழப்பிலிட்டாங்க போல” என்ற அவளது அலுவலக நண்பி காயத்ரியின் கேளியின் பின்னர்தான் மணியைப்பார்த்தாள். நேரம் சரியாக மாலை 3.30. அலுவலக சாப்பாட்டு மேசையில் நீண்ட நேரம் அவள் உட்கார்ந்திருந்ததை கடிகாரம் சொல்லித்தான் அவளே புரிந்து கொண்டாள்.

“என்னடி பிரச்சினை? தொடரும் காயத்ரியின் குரலை ஒன்றுமில்லை: காடு அம்மா வீட்டுல மாப்பிள்ளை பார்த்திருக்காங்க” என்று உடைந்த குரலில் சலிப்போடு பேசத் தொடங்கினாள்.

“அடப்பாவி எனக்கு கலியாண வயசாச்சனு வீட்டுல எப்படிடா சொல்றதுனு குழம்பியிருக்கிறன். உடனே சரினு சொல்லிடு” என்ற காயத்ரியின் கிண்டலை பொருட்படுத்தாமல் நித்யா தொடர்ந்தாள்.

”காயத்ரி. ஒரு பறவை மாதிரி சுதந்திரமா இந்த வாழ்க்கை இருக்கனும் என்று எதிர்பார்த்தன். விலங்கு பூட்டி என்னை கூண்டில் அடைக்கப்பார்க்கிறான்கடி. நமக்குனு ஆசாபாசம் சுகதுக்கம் ஏன் ஒரு மனசு இருக்கு என்கிற விசயத்தை எல்லோரும் மறந்துபோயிடறாங்க காடு”

“ஏய் நிறுத்து நிறுத்து. என்னடி கீதை படிக்கத்தொடங்கி எவ்வளவு நாள் ஆவது” என்று காயத்ரி மீண்டும் கேளியாய் பேச, நித்யா திடீரென சொன்ன வார்த்தை காயத்ரியை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது.

”நான் கர்ப்பமாயிருக்கன் காயத்ரி”

”நித்யா”

”என்னடி சொல்றாய்”

”உனக்கென்னடி பைத்தியம் புடிச்சுப்போச்சா. .??”

”நான் நம்பமாட்டேன். பொய்யையும் கொஞ்சம் பொருந்துற மாதிரி சொல்லு”

நீற்றுவர் ஷப்ல

என்னடி ஆச்சு உனக்கு என்று பதறிய காயத்ரியை சிறிய குற்றவணர்வோடு பார்த்தபடி நித்யா பேசத்தொடங்கினாள்.

“உனக்கு ஞாபகம் இருக்கா? முனு மாசத்துக்கு முன்னாடி நாம ஓபிஸ் டீர் போன்மே. அப்ப நம்ம பழைய எம்.டி ஒரு நாள் இராத்திரி எனக்கு போன் பண்ணி அவருக்கு ரொம்ப தலை வலிப்பதாவும் ஒரு கப் சூடா தேயிலை போட்டு தரும்படியும் கேட்டாரு. நானும் அவர்மேல் இருந்த நம்பிக்கையில் உங்க யாரையும் எழுப்பாம் தேயிலை போட்டு அவர் ருமுக்கு கொண்டு போனேன் ...?”

அப்போது திடீரென காயத்ரியின் தொலைபேசி சினாங்கியது.

“மனியைப்பாருடி 4.30 ஆச்சு ஓபிஸ் முடிந்து விட்டது என்று எங்கப்பா என்னை ஏற்றிப்போக வாசலில் நிற்கிறாராம்.”
“அவருதான்டி போன்று.” நாளைக்கு ஆறுதலா பேசுவோம் என்று காயத்ரி வெளியிறங்க, அவசரமாக தயாராளாள்.

வெறுமை நிரம்பிய தனிமையை தனக்குள் ஆசுவாசப்படுத்திய நித்யா. கவலை படர்ந்த ரேகைகளுடன் வீடு புறப்பட்டத்தயாராளாள்.

“என்னம்மா நித்யா, முகமெல்லாம் வாடிப்போயிருக்கு என்னம்மா ஆச்சு. ஓபிசல் ஏதாவது பிரச்சினையா?” என்று கேள்விகளால் துளைக்கத் தொடங்கின அவளது அம்மாவுக்கு

“இல்லம்மா. லேசா தலை வலிக்குது. சரியாப்போயிரும்மா விடு”

என்று பொய்யாய் ஒரு சமாதானத்தை உதிர்த்தாலும் அவளது அம்மாவுக்கு என்னமோ ஆகியிருக்கு என்பது புரிந்தது.

“என்னம்மா. நாங்க பார்த்த மாப்பிள்ளைய உனக்கு பிடிக்கலையா. போட்டோ கூட

பார்க்கமாட்டேன்னு இப்படி அடம்பிடிக்கிறியேம்மா... நல்ல வரன் நித்யா. டாக்டர் மாப்பிள்ளைய வேண்டாம்னு சொல்லுறியே என்னம்மா ஆச்சு உனக்கு? உங்கப்பா ரொம்ப கஷ்டப்பட்டு பார்த்த மாப்பிள்ளை. தங்கமானவன்னு எல்லோரும் செல்றாங்க. ஒரு தரம் போட்டோவ பார்த்துட்டு அப்புறம் உன் முடிவை சொல்லு” என்று ஆரம்பித்த அம்மாவை வெறித்துப் பார்த்தபடி

“தலைவலின்னு சொல்றேன் நீ வேற் விடும்மா”

“ஏன்டி ஏதாவது காதல் அப்படி இப்படினு பண்ணித்தொலைக்கிறியாடி?” என்று அவளது அம்மா அலறத் தொடங்க

“அப்படியெல்லாம் ஒரு மன்னும் இல்ல கொஞ்சம் தனியா இருக்க விடும்மா” என்று அவளது அறைக்குள் நுழைந்தாள்.

அவளது மனசு பாரமாயிருப்பதை அவளது நிலைக்கண்ணாடியில் தெரிந்த அவளது முகம் தெளிவாகச் சொல்லியது. கண்ணாடியைப் பார்த்தபடி அவளோடு அவளே கொஞ்ச நேரம் பேசலாளாள்.

அவளது ஆத்திரம் அழுகையாகி அறைக்கதவை பூட்டிவிட்டு குலுங்கிக் குலுங்கி அழலாளாள்.

அந்த டீர் போனது தப்பு. அந்த இரவில் அவள் அந்த போனை எடுத்தது தப்பு. யாரையும் உதவிக்கு அழைக்காமல் பழைய எம்.டி ருமுக்கு போனது தப்பு. தப்பு தப்பு எல்லாமே தப்பு. அவள் மீது அவனுக்கே வெறுப்பு வந்தது. இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக அழுவதற்குள் அவளது தொலைபேசி அணுங்கத் தொடங்கியது.

அவளது செல்போனில் அழைப்பவர் யாரெனப்பார்த்தாள். அந்த திரையில் அவளது பழைய எம்.டி தியாகுவின் பெயர் தெரிந்தது. இவ்வஞ்சன் தப்பா நடந்த பிறகு அவள் வேறு கிளை அலுவலகம் மாறிவிட்டான். அடிக்கடி போன் பண்ணி கருத்தரிச்சிருந்தா கலைச்சிடு என்று இவளை தொல்லை செய்வான். பல முறை அவள் அவனது தொலைபேசி அழைப்பை துண்டித்திருக்கிறாள். ஆனால் வேறு வேறு இலக்கங்களில் இருந்து அவன் அழைத்து தொலைபேசியை எடுக்காவிட்டால் நடந்ததை வெளியில் சொல்லி அசிங்கப்படுத்தப்போவதற் மிரட்டத் தொடங்கிலிட்டான்.

பாவம் நித்யா. என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் ரொம்பவே நொந்து போன நிலையில் மீண்டும் அவனது அழைப்பைக் கண்டு ஒரு வித பயத்துடனும் ஆத்திரத்துடனும் தொலைபேசி அழைப்பை ஒன் செய்தாள்.

“நித்யா நான் தியாகு பேசுறன். கருத்தரிச்சிருந்தா கலைச்சிடு. ஒரு முறை என்னோடு செக்-அப் வந்தால் எல்லாம் சரியாகிவிடும். இல்லாவிட்டால் உனக்குத்தான் அசிங்கம். புரியும் என்று நினைக்கிறேன். நடந்ததை எல்லாம் மறந்து விட்டு கருவையும் கலைத்து விட்டு வேறொரு சந்தோசமான வாழ்க்கையை ஆரம்பி. வாழ்க்கை என்றால் ஆயிரம் நடக்கும் வரும் போகும். அனுசரிச்ச வாழப்பாரு. மற்றது உன் புரோமோசன் சம்பந்தமா நான் மேலே பேசியிருக்கன். அடுத்த மாசம் சரியாயிடும். புரியுதா”

என்ற அவனது கேவலமான வார்த்தைகளை கேட்டு அவள் மனசாடசிக்குள் மட்டும் கத்திப்பேசினாள். எப்படிடா நாயே. நடந்ததை மறந்து இன்னொரு வாழ்க்கையை நிம்மதியாய் வாழ்வது? உன்னை மாதிரி கேவலமான ஒருத்தனிடம் நான் வாழ்க்கைப்பிச்சை போடு என்று எப்படிடா கெஞ்சவது.

காதலிக்கிறேன். மணக்க ஆசைப்படுறேன் என்றாவது நீ சொல்லியிருந்தால் எப்படியோ சம்மதிச்சிருப்பன். பரதேசி. கேவலமான கழிச்செட..”

தொடர்ந்த அவள் மனத் திட்டலை கேட்க முடியாத தியாகு சொன்னான்

“வர்ற வியாழக்கிழமை பின்னேரம் நந்தனம் ஆஸ்பிட்டலுக்கு ஓபிஸ் முடிஞ்சதும் வந்துடு. டாக்டர் எனக்குத் தெரிஞ்சவற்தான். 30 நிமிஷத்தில் எல்லாம் சரியாப்போயிரும்... யூ டோன்ட் வொற்றி” என்று அவசரமாக

சொல்லிவிட்டு “நீ மட்டும் வராமல் விட்டால் உனக்குத்தான் அசிங்கம். புரியும் என்று நினைக்கிறேன். டேக் கெயார் பாய்” என்று அழைப்பை துண்டித்தான்.

“எப்படிடா உங்களுக்கெல்லாம் மனச வருது. மனசே இல்லாத உங்களுக்கெல்லாம் எதற்குடா வாழ்க்கை. 30 நிமிஷத்தில் என் கற்பை தர உன்னால் முடியுமாடா?” என்று தனக்குள்ளே மீண்டும் பொருமத் துவங்கினாள்.

எது எப்படியிருந்தாலும் கருவை கலைக்கவேண்டும் என்பதே அவளது நிர்ப்பந்தமானபடியால் வியாழக்கிழமை அலுவலகம் முடிந்து வைத்தியசாலை செல்ல முடிவு எடுத்தவளை அம்மாவின் குரல் உச்சப்பியது. “நித்யா புதன்கிழமை உன்னை பெண் பார்க்க மாப்பிள்ளை விட்டுக்காரங்க வரப்போறாங்களாம். கதவை திறடி. உள்ள என்ன பண்டே. கதவை திறடி.” என்று கதவை அம்மா தட்டியபோது திங்கள் கிழமை மாலை 7.30ஜ் நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது.

அவள் விடியக்கூடாது என்று எதிர்பார்த்த அந்தப் புதன்கிழமை வழைமைபோலவே

எந்தச் சலனமும் இல்லாமல் விடிந்தது. அவளது அம்மாவின் கட்டளைப்படி ஓபிளிற்கு வீவு போட்டு விட்டு பெண் பார்க்கும் சடங்குக்கு தன்னை தயார் படுத்தலானாள்.

இன்னும் சில நாட்களில் அவளை திருமதி நித்யா ராஜஷேகர் என்று மாற்றும் ஆரம்பப் பணிகளில் அவளது அம்மாவும் அப்பாவும் மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரர்களை வரவேற்க முழுமுரமாயிருந்தார்கள். நித்யா மட்டும் சோகம் கலைந்த முகத்தை அவளது சகோதரியின் ஒப்பனைகள் வழியாக மறைக்க முயன்று தோற்றுக்கொண்டிருந்தாள். திடீரென அவளது அம்மா சத்தம் போட்டபடி ஒடிவந்தாள்.

“நித்யா நித்யா மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரங்க வந்துட்டாங்கம்மா. சீக்கிரம் ரெடியாகிடு” என்று பதற்றம் தணியாத குரலில் எச்சரித்து விட்டு மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரர்களை சந்திக்க விரைந்தாள். இருண்டு போன மனச்சடனும் ஆண்கள் மீதான வெறுப்புடனும் வாழ்க்கையே வீண் என்ற மனநிலையுடனும் நித்யா என்ற மகாலட்சுமி மாப்பிள்ளை வீட்டார் அமர்ந்திருந்த மண்டபம் நோக்கி மெல்ல மெல்ல நடந்து வந்தாள்.

“இவதாங்க எங்க முத்த பொண்ணு” என்று அவளை அறிமுகம் செய்த

அவளது அம்மாவின் குரல் அவனுக்குள் இயல்பாகவே வெட்கத்தை தோற்று வித்தது. மாப்பிள்ளையின் அவசரப் பார்வை அவளது அழகை வட்டமிட்டது.

“நித்யா மாப்பிள்ளையை பாரும்மா.” என்று அவளது அப்பாவின் சொல்லினால் எந்தப்பயனும் நிகழவில்லை. தற்போது மாப்பிள்ளையின் தந்தை மாப்பிள்ளையிடம் “எங்களுக்கு பொண்ண ரொம்ப புடிச்சிருக்குடா. உன் சம்மத்தை சொன்னால் நாம் நிச்சயதார்த்தத்துக்கும் கல்யாணத்துக்கும் இப்பவே நாள் குறிச்சிடுவோம்” என்று சொல்ல மாப்பிள்ளை எவ்வோருக்கும் கேட்கும்படி சத்தமாகச் சொன்னார்.

“எனக்கும் பொண்ண புடிச்சிருக்கு”

அவளது சம்மதம் ஒரு சதம் கூட அலசப்படாத அந்த இடத்தில் அவள் கண்முன்னே வரும் ஆவனி 11இல் நிச்சயதார்த்தத்தையும் அதற்கு அடுத்த முகூர்த்தத்தில் கல்யாணத்தையும் வெசுக்க்கலாம் என்ற பெரியோர்களின் தீர்மானத்துக்கு எப்படியோ தலையிலைத்து டாக்டர் ராஜஷேகரந்தன் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ள தனது மனசை அவள் திடப்படுத்திக் கொண்டாள்.

வெளியே வெயில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தணிய ஆரம்பித்தது.

அண்மையில் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் உலக சிற்றிதழாசிரியர்கள் சங்கத்தின் இலங்கைக் கிளை அங்குரப்பண நிகழ்வும், கலந்துரையாடலும் இடம் பெற்றது. இதில் ஈழத்திலிருந்து வெளிவருகின்ற பெரும்பாலான சிற்றிதழாசிரியர்கள், சிற்றிதழ் களின் செயற்பாட்டுப் பிரதிநிதிகள் கலந்து சிறப்பித்திருந்தமை இந்த முயற்சிக்கு கிடைத்த முதல் வெற்றியாகும். இவ்வமைப்பின் எதிர்காலப் பணிகள் செம்மையுடன் நடைபெற வாழ்த்துக்கள். இவ்வமைப்பு ஈழத்து சிற்றிதழ்கள் எதிர் கொள்கின்ற பிரச்சினைகளுக்கான ஆக்கழூர்வமான பணிகளை முன்னெடுக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

- ஆசிரியர்

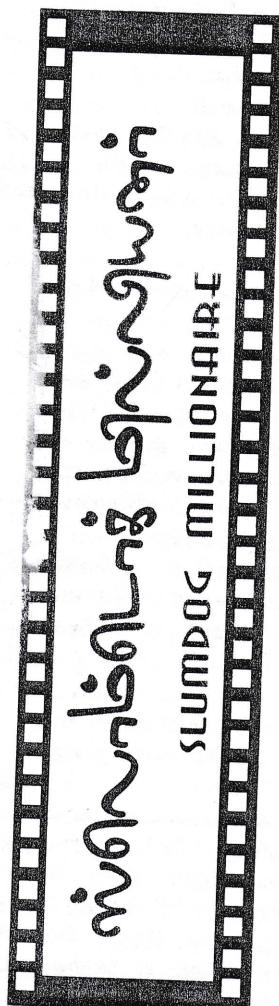
சினிமா நமக்கு அண்மையான ஒரு ஊடகமாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அது நமது வாழ்வின் சகல விதமான அடைவுகளையும் பேசும் ஒரு முக்கியத்துவ மிக்க ஆவணமாகும். ஆனால் இன்றுகளில் அதன் நியமங்களைக் காட்சிப் படுத்தும் ஒரு சாதாரண முறை நவீன தொழில்நுட்ப உத்திகளால் மாறிவிட்டது. சினிமா நமது சூழலில் அதிகம் துஷ்பிரயோகங்களை விளை வித்தும் அத்துஷ்பிரயோகங்களிலிருந்து காவல் செய்யும் பணியையும் செய்து வருகிறது. இந்த அடிப்படையில் இவ்வாண்டு அதிகாவு பேசப்பட்ட படமாகவுள்ள ஸ்லொம்டோக் மில்லியனர் என்ற படம் பற்றி சில பதிவுகளைப் பகிர்கிறேன். இப்படம் இம்முறை 8 ஒஸ்கார் விருதுகளை வென்றிருந்தமை என்பது மேலும் குறிப்பிட்டத்தக்கது.

சேரியில் வளரும் ஒரு மூல்வீம் சிறுவன் எப்படி கோடைவரன் நிகழ்ச்சியில் எல்லா கேள்விகளுக்கும் பதிலளிக்கிறான் எனும் முடிச்சுடன் படம் ஆரம்பிக்கும் போது ஏதோ ஒர் அறிவு ஜீவியன் கதையைச் சொல்லப் போகிறார்கள் என அமர்ந்தால் மனதுக்குள் ஓராயிரம் சட்டிகளைப் பாய்ச்சுவது போல காட்சிகளை நகர்த்துகிறார்கள் இயக்குனரும் கதாசிரியரும்.

எங்கே இருக்கிறான் என்று தெரியாத தனது காதலி இந்த நிகழ்ச்சியைப் பார்ப்பாள் என்னும் ஒரு நம்பிக்கை இழையில், மில்லியனரை நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ளும் கதையின் நாயகன், கால் செண்டர் நிறுவனத்தில் “இ” போடும் பையன்.

பள்ளிக் கூடம் சென்று கல்விகற்றவர்களை விட மிக நுட்பமான அறிவு படைத்த சிறுவன் / இளைஞர், பள்ளிக் கூடமே செல்லாமல் மதிநுட்பத்தின் திறனால் கோடைவரணகிறான். இவ்விளைஞருக்கு தெரிந்ததெல்லாம் அவன் சந்தித்த மனிதர்கள், அல்லது கேட்ட தகவல்கள், பார்த்த அனுபவங்கள் இவற்றின் வெளிச்சமே. ஆனால் மிகவும் கூர்மையான அறிவு அவனுக்கு. எப்போது போன் போட்டால் மில்லியனர் நிகழ்ச்சியில் இடம் பிடிக்கலாம் என்பது உட்பட, ஆயிரம் ரூபாய் நோட்டில் காந்தித் தாத்தா இருக்கிறார் என்பது தெரியாத சிறுவனுக்கு டொலரில் இருப்பது பெஞ்சமின் பிராங்கிளின் என்பது தெரிகிறது.

“வாய்மையே வெல்லும்” எனும் தாரக மந்திரம் தெரியாத சிறுவனுக்கு தர்ஷன் தோ காண்டியாம் பாடல் எழுதியது யார் என்பது தெரிகிறது. கேட்டால் யாருக்குமே சந்தேகம் வருவது இயல்புதான். நிகழ்ச்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் அனில் கழுருக்கும் சந்தேகம் வருகிறது.

தான் மட்டுமே ஜெயித்த கோஸல் வரன் நிகழ்ச்சியில் ஒரு சேரிப்பையன் ஜெயித்து விட்டால், அது தனக்கு அவ மானம் என உள்ளுக்குள் நினைக்கும் ஒரு ஆணவத் திமிர், அனில் கழுகுக்கு. சிறு வனுக்கு தவறான விடையைச் சொல்லிக் கொடுத்து விலக்க முயல்கிறார்! நாயகனோ மாட்டவில்லை.

அனில் கழுகுக்கு சந்தேகம் வலுக்க, கடைசி கேள்வி நாளை நேரடி ஒளிபரப்பு வருவதற்கு முன் காவல் துறையிடம் தள்ளப்படுகிறான் சிறுவன். அங்கே காவல் துறையின் கண்ணியமற்ற விசாரணையில் நொறுக்கப்பட்டு, வாயில் இரத்தம் வடிய, கடைசியில் நாயகன் கேள்விகளுக்கான விடைகள் தனக்குத் தெரிந்தது எப்படி என்பதை விளக்குகிறான்.

எந்த ஒரு அதீத சக்தியோ தயாரிப்போ ஏதுமின்றி தனது வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த நிகழ்வுகளில் அனுபவ வெளிச்சத்தில் விடைகளைச் சொல்லியது காவல் துறைக்குத் தெரியவுருகிறது. அந்த ஒவ்வோர் விளக்கமும், நெஞ்சைப் பிசைந்து, உயிருக்குள் ஈட்டிகளைப் பாய்ச்சுகின்றன. அதிலும் குறிப்பாக கவலை என்ன வென்பதே அறியாத இரண்டு இல்லாமிய சேரிச் சிறுவர்கள் மத வெறித்தாக்குதலில் அமைதியான வாழ்க்கையை இழந்து சின்னா பின்னமாகி சிதறுண்டு திகைக்கும் காட்சிகள் மனதை உலுக்குகின்றன.

அழகான, திறமையான சிறுவர்களை ஊனமாக்கி பிசைசையெடுக்க வைத்து பிழைப்பு நடத்தும் கூட்டத்தினரையும், அவர்களின் உண்மை முகம் தெரியாமல் உற்சாகமாய்ப் பாடிக்காட்டும் சிறுவர்களையும் பார்க்கும் போது இனம் புரியாத கவலை ஆக்கிரமித்துக் கொள்கிறது.

வெளிநாடுகளில் சென்று படங்கள் எடுத்தே பழக்கப்பட்ட தமிழ் சினிமாவுக்கு, தமது வீட்டின் கொல்லைப் பகுதி எப்படி இருக்கிறது என்பதை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியிருக்கிறது, இந்தத் திறைப்படம். அதிலும் சேரியில் பிறந்த ஒரு சிறுவனின் வாழ்க்கையில், அவன் சந்திக்கும் கொடுர-

நிஜம் மனதை அறைக்கிறது. எதிர்த்துப் பேசக் கூட எங்கும் அனுமதியற்ற அவர்களுடைய வாழ்க்கை நமது நிதானத்தின் மேல் கேள்வி எழுப்புகிறது.

நமது நிராகரிப்புகள், மத சகிப்புத் தன்மை இருப்பதால் பீற்றிக் கொள்ளும் நமது நாட்டில் நிகழும் வன்முறை விபரதங்கள், மனித நேயம் இருக்கிறது என பறை சாற்றிக்கொள்ளும் நமது தெருக்களில் நிலவும் நிகழ்வுகள் என காட்சிகள் நம்மைப் பற்றி நமக்கு விளக்குகின்றன.

என் வீட்டுச் சாக்கடையை எப்படி இன்னொருவன் எடுத்து விளம்பரப்படுத் தலாம் எனும் முழுக்கங்கள் ஆங்காங்கே எழுவதற்குக் காரணம், தெரிந்தோ தெரியாமலோ இந்த நிலமைக்கு தானும் ஒர் காரணம் எனும் குற்ற உணர்வாய் கூட இது இருக்கலாம்.

மூல்லிம் தீவிரவாதியை நாயகன் சுழற்றிச் சூழற்றி அடிக்கும் போது சிரித்துக் கை தட்டுவெர்கள், ஒர் இல்லாமியச் சேரியை குறையாடும் இந்துத்துவ வெறுமையைக் கைத்தட்டி வரவேற்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது தான்.

எனினும் சிறுவனின் முகத்தை காவலர் ஒருவர் கொடுரமாய் எட்டி உதைக்கும் காட்சியில் “பாருங்கள் இது தான் உண்மையான இந்தியா” என சிறுவன் சொல்ல, வெள்ளைக்கார தம்பதியர் “உண்மையான அமெரிக்காவை உணக்குக் காட்டுகிறேன்” என பணம் கொடுத்து அரவணைப்பது ரொம்பவே மிகைப்படுத்தப்பட்ட செயற்கை. துரோகம் செய்யும் அண்ணன், தம்பியின் காதலியை அபகரிக்கும் அண்ணன், தாதா விடம் பணி செய்யும் அண்ணன், கடைசியில் தம்பிக்காய் உயிர் விடும் அண்ணன் என ஒரு சராசரி பலவீணமான காட்சிப் படைப்பாய் வரும் அண்ணன் கதாபாத்திரம் மனதை தொடுகிறது.

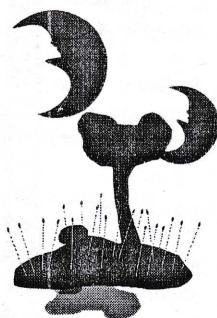
கதையின் ஆரம்பத்துக்கும் முடிவுக் கும் இடையில் கதை சொல்லும் உத்தி சுற்று வியப்பான்தாக இருப்பினும் கதையை நோக்கி மனதை இழுக்கும் விசையை

இயக்குனர் நன்கு பாவித்திருக்கிறார். குறிப் பாக என்ன நடக்கும் என்ற கேள்வியை மனதுக்குள் போட்டு குடைந்து கொள்ளும் ஒரு ஈர்ப்பில் படம் முடிகிறது. கதைக்காக தேர்ந்தெடுக்கப்பட் பின்னணி காட்சிகள் கதாபாத்திரங்களின் யதார்த் தழும் உணர்வு பொதிந்த நடிப்பும் படத்துக்கு முக்கியமானது.

இசை ரஹ்மான் என்பதனாலேயே இந்தப் படம் பிரபலமாயிருக்கிறதோ எனும் சந்தேகம் உண்டு. ஆங்கிலம் பேசும் ஒரு இந்தியப் படமாகவே இந்தப் படம் மினிர்ந்திருக்கிறது. ரஹ்மானின் இசை பிரமாதம் என்றாலும் இதை விடச் சிறப்பாக தமிழ்ப் படங்களுக்கு இசையமைப்பது குறைவு என்றும் விமர்சிக்கத் தோன்றுகிறது.

காட்சிகள் நமது கண் னுக்கு இனிப்புடன் ஓப்புவிக்கும் கமரா உத்தியும், காட்சிக்கு காட்சி படத்தின் துல்லியத்தை மனதில் பதியவைக்கும் எட்டிடங் முறை மையும், காட்சிகளை லயிப்புடன் ஒருங் கிணைக்கும் இசையும் படத்தின் தூண் களாக அமைகின்றன. வாழ்வின் சராசரி விடயங்களை கொண்டு ஒரு யதார்த்தம் நிறைந்ததும், கலைத்துவம் நிறமியது மான சினிமாவை மக்களின் கண்களுக்கு கொண்டுவருவது மிக மிக சாதுரியமான செயல் என்பது இயக்குனர் கண்ட வெற்றியாகும்.

இ
ஈ
ஏ
ஒ
ஔ

உ
ஃ
ங்
ஞ்
ஃ

நிலவு கூஸ்கும் நேரத்திலும்
பனித்துளிபின் பரிசுத்திலும்
தனிமையின் கினிமைகளிலும்
இனம்புரியாத வேதனைகள்

மீட்டிய வேளையில்
சுருதிலியம்
அடங்கி ஓய்ந்து கடக்க ...
நிச்பத விரவுகளின் நிகழ்காலத்தில்
எதிர் காலத்தை நீட்டிப் பார்க்கிறேன் ...
விழிந்

வழி கூட்டிப் போகிறது
கண்களுக்குப் புலப்படாத
ஸூர் ஓமானுஷ்ய உலகில்
மீண்டும் மீண்டும் நான்
புதிது புதிதாய்
பிறந்து கொண்டிருக்கிறேன்
மரணிப்பதற்காகவே....

பேருவனை உரீக் காலாஞ்சன்

நொண்டும் சொற்களை
அழிமனதின் கனவுகளை
இன்னும் உயிரின் தேடல்களை
ஆன்மாவில் இணைத்துக் கொள்ள
எனக்கு மிகையான வீருப்பம்

உள்ளாம் நினைப்பதை
காட்சிப் படுத்தும்
சுதந்திரம்
நாளாந்தம் பேணவின்
எல்லைக் கடத்தலில்
பாடுபோருள் பதிவில்
மொழியின் அந்தப்பூரங்களில்
நானுமாக அவர்களுமாக ...

மயான வெளியின் பேய்க்கதை
இரண்டு இதயங்களின்
முனு முனுப்பு
இன்னும் பிரிவின் கண்ணர்க் கதை
நீகழ முடியாத
மனிதர் கொள்ளும் அரசியல்
இறைவனைப் பாடுதல் என
முன்னுதாரணங்கள்

தேய்ந்து போன சொற்களை
பூவில் உறங்க வைக்கும் தீரும்
கிராமத்து ஏருமை மாடுகளின்
அழகை
தண்ணீர் கொண்டு
தெளிப்பதெல்லாம்
ஆன்மாவின் குரல் கவிஞரே
உள்ளீடுகளால் உணரவைப்பான்

முள்ளோடு வீரல் கீழ்த்துக் கொள்வது
ஒரு கூட்டம்
உயிர்மையின் ஓவந்தியில்
அழ மனதின் தனிமையை
ஆன்மா பாடும்
மொழி பின்னோக்கிப் பாய்வதில்லை

K. Bharameetharan
EDITOR
JEEVANATHY,
KALAI PHAM
(N.P.)

வெளியீடு விலை தீர்த்துக் கொள்வது

கண்ணியா ஏ. நஸ்புர்ணாஸ்

பூரண நிலவு உதிக்க அதன் பகு ஒளி சிறிது சிறிதாக நிலத்தைத் தழுவியது. சற்று நேரத்தில் பாரிய சுவர்களால் குழப் பெற்ற சிறைக் கூடத்துக்குள்ளும் பூரண நிலவின் பகு ஒளி பழந்துவிட்டது.

டக்... டக்... டக்...

தீவிஷ்ட் ஸஸ்டி

கோவில்லி

- 2. ரூப்

சிறைக் கூடத்தின் அமைதியைக் கிடித்துக் கொண்டு வந்த காலதி ஒசை மன்குரின் தூக்கத்தைக் கணாத்தது. அவன் தன் தலையை உயர்த்தி சிறைக் கூடத்தின் கம்பிகளின் ஊடே நீல வானத்தை உற்றுப் பார்த்தான். நீல வானம் பூரண ஒளிமயமாக இருந்தது.

“இன்டைக்கு பூரண நெலவு உதித்திருக்க வேண்டும்.”

மன்குர் தனக்குள்ளே சொல்லிக் கொண்டான். அத்துடன் காலையில் பெளத்த குருமார் சிறைக் கூடத்துக்குள் வந்து சென்றதும் அவனின் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. சிறிது நேரத்தில் அவனிருக்கும் அறைக்குள்ளும் நிலவொளி சிறிது சிறதாக பெயர் ஆரம்பித்தது. அதைப் பார்க்க அவனின் கண்கள் கூசின். நிலவொளி படியாத இருண்ட ஓர் இடத்தில் போய் ஒளிந்து கொள் இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் அவனுக்குத் தேவைப்பட்டாலும் சிறைக் கூடக் கம்பிகளை அவன் எவ்வாறு தாண்டுவான்?

அதனால் அவன் தன் தலையை காலிரண்டிற்கும் இடையில் கவிழ்த்துக் கொண்டான். அவனின் உடல் நடுங்கியது. நா வரண்டது. மேனி வியர்வையில் குளித்தது.

ஆயுட்காலச்சிறைத் தண்டனையை அனுபவித்துவரும் மன்குர், சிறையில் பல வருடங்களை கழித்துவிட்டான். இக்கால கட்டத்துக்குள் ஒவ்வொரு பொர்ணமி தினங்களிலும் அவனின் உள்ளத்தில் ஒரு வித மரண பயம் அவனின் உயிரை அனுவனுவாக வதைத்துக் கொண்டிருந்தது. இந்தச் சமயங்களில் அவனைப் பார்க்கும் எவரும் அவனுக்கு பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது என்றுதான் சொல்லுவார்கள். ஆம் அவனது தோற்றும் அவ்வளவுக்கு பயங்கரமானதாக இருக்கும்.

டக்... டக்... டக்

காலதியோசை மீண்டும் அவனது காதுகளில் ஓலித்தது. அவன் தலையைத் தூக்கி, கம்பிகளினுடே தன் பார்வையை வெளியே செலுத்தினான். அவனின் உடலை அடித்து முறித்தது போல் சோர்வு வாட்டியது. அசதி அவனுக்கு தூக்கத்தை வரவழைத்தாலும், ஏனோ அவனின் கண் இமைகள், ஒன்றினையை மறுத்தன. அவன் தன் வாடிய முகத்தில் இருந்த அடர்ந்த தாடியை ஒரு முறை கோதிக் கொண்டு அறையின் ஒரு மூலையில் ஒதுங்கிக் கொண்டான்.

சிறிய அறையொன்றுக்குள் இன்று அவன் அடைபட்டு இருந்தாலும், அன்று அவன் திறந்த வெளியில் நடமாடும் வேங்கபையைப் போல சுதந்திரமாக எங்கும் அலைந்தவன்தான். அன்று அவனின் உள்ளம் பயம் என்பதை என்னவென்று அறியவில்லை.

.....
உருக்கினால் வார்த்தெடுத்தது போன்று உறுதியான உடல், சுருள் சுருளாக மயிர் நிறைந்து நிபிர்ந்த மார்பு, உருண்டு திரண்ட நீளமான கைகால்கள், மறுகிய மீசை,

என்பொழுதும் அரையில் செருகியபடி இருந்த சிங்கமொன்றின் முகத்தைச் செதுக்கிய கத்தி என்பவை அவனை ஒரு முரடானைப் போல படம் பிடித்துக் காட்டினாலும் அன்று அவன் ஒரு சாதாரண உழவனாகவே இருந்தான்.

பச்சைக் கம்பளம் விரித்தது போல் இருந்த வயல் வெளி நிலங்களைத் தழுவிய சீதைக் காற்றைச் சுவாசித்து, நதிகளில் நீந்தி விளையாடி, வேலைக்கு உணவு சாப்பிட்டு உல்லாசமாக பொழுதைக் கழித்த, மன்குரிடம், அன்று கிராமத்துக் குழலைப் போலவே ஓர் அடக்கமும் ஒடுக்கமும் தென் படத்தான் செய்தது. ஆனால் சுதந்திரமாக அமைதியாக மனத்திருப்பியுடன் எந்தப் பொருப்பும் அற்றவனாய் வாழ்ந்த அவனின் வாழ்கையில் அசீனா உருவெடுத்தான்.

உயிர் கொண்ட ஒவியம் போல், உள்ளத்தில் உறவாடிய, அசீனாவைக் கவர்ந்து உலகத்தில் இன்பமாக வாழுவேண்டும் என மன்குர் என்னியிருந்ததில் எந்த வியப்பும் இல்லை. ஆனால் அசீனாவைச் சந்தித்துத் தன் உள்ளக்கிடக்கைகளைச் சொல்லித் தீர்க்க மன்குர் எடுத்த முயற்சிகளை, அன்றைய கிராமச் சூழலும், பண்பாடும் தடுத்து விட்டன. எனவே அவன் தன் தாயிடம் விசயத்தைச் சொல்லிவிட்டு பதிலை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தான்.

“உம்மா, அசீனா ஊட்டார் உங்களிடம் ஏதாவது சொன்னாங்களா?”

“நான் இந்த விசயத்து முந்தனாத்து அசீனா உம்மாட்ட சொல்லீந்தனல்லோ? அந்த மனிசியென்ட விருப்பம் போல இருக்கு. ஆனா அசீனா இந்த விசயத்துக்கு விருப்பம் இல்லையாம்.”

“அசீனா விருப்பம் இல்லையாமா?”

அவனின் முகத்தில் மிரட்சியெயன்று தவழ்ந்தது.

“அப்ப அவனும் அவன்ட குடும்பமும் இந்த ஊரில் இருந்து முடிஞ்சு”

“மகன் நீ ஒன்றுக்கும் யோசிக்க வானாம் வாப்பா. ஊருலகத்துல் அவன் மட்டுமா பசுந்தானவன். அவள் விட அழகான பொன்

ஜொன்ட நான் ஒனக்குப் பேசித் தாரன் ராஜா”

“இல்ல பாப்போமே, அவள் என்னத் தென் செய்வாள் எண்டு”

மகனின் முகத்தில் ஏற்பட்ட திலர் மாற்றத்தை ஆமினா உம்மா அவதானிக்கத் தவறவில்லை. கோபக்கனல் பறக்கும் அவனின் விழிகளை நேரே பார்க்க முடியாமல், அவள் தன் பார்வையைத் தாழ்த்திக் கொண்டாள்.

என்றும் போல் அன்றும் சூரியன் மேற் கில் மறைய ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தான். இளந்தென்றல் இலைகளை வார இசையொன்று எங்கும் தவழ்ந்தது. நீல வான் வெளியை அலங்கரித்த வண்ணம் பறவைகள் கூடுகளுக்கு விரைந்தன.

மன்குர் மன்வெட்டியை எடுத்துக் கழுத்தில் வைத்தான். காலையில் உழுதிருந்த வயல் வெளிக்கு நீர் பாய்க்க அவன் கிளம்பிலிட்டான். அங்கே கிழக்கு வானில் பூரண நிலவைக் காண மகிழ்ச்சியில் துள்ளஞம் அவனின் உள்ளம் அன்று ஏதோ ஒன்றை இழந்தது போல் கவலையில் ஆழந்திருந்தது. அவனின் கண்கள் நிலவை வெறித்து நோக்கின.

அவன் நடையைக் கட்டினான். எங்கும் நிலவிய தனிமையையும் ஆழந்த அமைதி யையும் கிழித்துக் கொண்டு, வளையல்கள் குலுங்கும் ஒசையொன்று அவனின் காதுகளில் இல்லையாக இருக்கும் தன்னை விதியாசத் தையும் காணவில்லை. இரண்டும் அவனின் இதயத் துக்கு குளிர்ச்சியை ஊட்டின. ஆனால் அவளைக் காண அவனின் இதயம் படபடத்துக் கொண்டது.

“அசீனா”

அவன் அவளிடம் நெருங்கும் வரை, அவள் அதை உணரவில்லை. என்றாலும் அவள் புலியைக்கண்ட மாணப்போல் மருள வில்லை.

“அசீனா எனக்கு நீ விருப்பம் இல்லையா?”

அவனின் குரவில் ஓர் அதிகாரம். ஆனால் அவளின் முகத்திலோ, நிலவின் மௌனம். அவன் இன்னுமின்னும் அவளிடம் நெருங்கினான்.

“அசீனா நீ எனக்கு விருப்பப்பட இல்ல, நீ இந்த ஊர்ல் இருந்து முடிஞ்சு”

அவளிடம் அவன் மிகவும் நெருங்கி விட்டான். வழி தவறிய பறவையொன்று வானிலே வட்டமிட்டது.

“அசீனா...”

அவனின் மூச்ச அவளின் முகத்தில் மோதியது “பளார்...”

மன்குரின் கண்ணத்தைப் போலவே அசீனாவின் உள்ளங்கையும் சிலப்பேறி விட்டது. மன்குர் தடுமாறி நின்றான். அவனுக்கு உலகமே தலைக்கொக்க சுழலுவது போல் இருந்தது. இந்த சமயத்தைப் பயன்படுத்தி தப்பி ஒடுவதற்கு அசீனாவுக்கு எவ்வளவோசந்தரப்பம் இருந்தும், அவன் அவனின் எதிர்ப்பைச் சமாளிக்க துணிந்து நின்றாள்.

மன்குருக்கு கோபமும் ஆத்திரமும் பொங்கி ஏழுந்தது. அவனின் உள்ளச் சோலையில் எவள் தென்றலாக வலம் வந்து அவனுக்கு இதமளித்தாளோ, அவளே புயலாக உருவெடுத்து அங்கே காட்சி யளித்து நின்றாள்.

கண்ணிமைக்கும் நேரம். மன்குர் அசீனாவின் மேல் வேங்கையாய்ப் பாய்ந்தான். அவனின் முரட்டுக் கரங்கள் அவளின் கைகளைப் பற்றின. அவனின் பிடியில் இருந்து மீள் அவள் எடுத்த முயற்சிகள் வீணாயின. அடுத்த கணம் நடக்கக் கூடாத விடயம் அங்கே நடந்துவிட்டது. அந்தப் பெளர்ணமி இருவு களங்கமடைந்துவிட்டது.

அசீனா மரக்கறிச் செடிகளுக்கு

மத்தியில் சாய்ந்திருந்தாள். பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்த மன்குரை அவளின் பார்வை கட்டெரிப்பது போல இருந்தது.

“எனக்கு இந்த அநியாயத்தைச் செய்த நீ நாசமாய்ப் போவாய். அங்கே பார் அந்த நெலவு, நீ இப்ப என்க கொல பண்ணி நாலும் அந்த நெலவு சரி ஒரு நாளையில் ஒனக்கு எதிராக சாட்சி சொல்லும்”

“நெலவு சாட்சி சொல்லும்... நெலவு” என்ற முனகல் நீண்டது. மன்குரின் கோப வேட்கை சிறிதும் ஆருவில்லை. அசீனா அவனை அடித்தது ஏதோ தன்னை கொலை செய்ய முனைந்தது மாறியான அதிர்வை அவளில் காட்சியது.

“என்ன சொன்னா? நெலவு சாட்சி சொல்லுமா?”

கசங்கிய பூவை நிலத்தில் போட்டு மிதிக்க அவனின் உள்ளத்தில் அந்த பளார் என்ற அடி தூண்டியது. அவனின் கைகள் அவளின் குரல் வளையை நெறித்தன.

தீச்சவாலைகளைக் கக்கிய அவளின் கண்கள் அணைந்துவிட்டன. அவன் நிலத்தில் சாய்ந்து விட்டான். மன்குர் திடுக்கிட்டான். அவனின் இதயம் படபடத்தது. அவன் அசீனாவின் கைகளைப்பிடித்தது உட்கார வைக்க முயன்றான்.

ஆனால் அவளோ அடியுடன் சாயும் மரம் போல் நிலத்தில் சாய்ந்து விட்டான். அவளின் வாயில் இருந்து, துளித் துளியாக இரத்தம் வடிந்தது. மன்குர் அவளின் நெஞ்சில் கை வைத்துப் பார்த்தான். நெஞ்சு துடிக்கவில்லை. முக்குருக்கு நேரே விரலைப் பிடித்துப் பார்த்தான். முச்ச வரவில்லை.

மன்குருக்கு வியர்த்துப் போட்டது. அவன் செய்வதறியாது திகைத்தான். எதையும் துணிவுடன் செய்யப்பழகிய அவன் தனது மனதின் ஓர்மத்தினை அடக்க முடியாதவனாய், அவளைத் தூக்கி தன் தோலில் போட்டுக் கொண்டான். அங்கே புங்க மரத் தடி வயல் வெளிக்கு வந்து எந்தப் பத்தடமு மின்றி அவளின் இறுதிக் கிரியைகளை

முடித்துவிட்டான். அவனின் முகத்தில் சாதாரணமாக எதிர்பார்க்கப் படுகின்ற அச்சமோ, கவலையோ காணப் படாது வியப்பானதே. ஏனாக சிரிப்பொன்று அவனது முகத்தில் நிழல் விரித்தது.

“நெலவு சாக்கி சொல்லும்... நெலவு” என தனக்குள்ளே ஏனாம் செய்து கொண்டான்.

அவன் வீட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டான். வழியில் அகப்பட்ட சிற்றோடையில் கை கால் முகத்தைக் கழுவிக் கொண்டு வீடு வந்து சேர்ந்தவன் நிம்மதியாக ஒரு பெரு முச்சு விட்டான். ஆனால் அவனது முச்சுத் திணிவில் ஒரு குற்ற உணர்வு இழையோடுக் கொண்டிருந்தது.

சிறிது நேரத்தில் தீப் பந்தங்கள் புடை குழ ஊரெங்கும் தேடுதல் வேட்டை நடந்தது. மன்குரும் பத்தோடு பதினொன்றாய் அவர்களுடன் கலந்துகொண்டான்.

நாட்கள் உருண்டன. அசீனா காணாமற் போனதை அன்றைய பொலிஸாரால் துப்புத் துலக்க முடியாமற் போய்விட்டது. சில நேரம் அவன் யாரோ காளையுடன் ஓடிப் போய் இருக்கலாம் என அவனின் குடம் பத்தார், மனதைத் தேற்றிக் கொண்டனர். ஆனால் மன்குரின் மனசாட்சி, அவன் நடந்து கொண்ட முறையையிட்டு அவனை உள் ஞரப் பயமறுத்தியது. அவன் அதிலிருந்து தன்னை விடுபடவைக்க மெல்ல மெல்ல போதைப் பொருட்களிடம் அடிமையாகி விட்டான்.

.....

ஒரு நாள் இருவு குடு மிதித்து ஒய்ந்த ஒரு களத்தில் மன்குர் அவனின் நன்பன் ஹம்சாவுடன் காவல் இருந்தன். மன்குரின் வாயில் ஒரு போதைச் சுருட்டு நன்றாகப் புகைந்த வண்ணம் இருந்தது. அவன் சுருட்டை தன் பற்களால் கடித்து. சுழற்றிச் சுழற்றி புகையை நன்றாக இழுத்து இழுத்து வெளியே ஊதினான்.

அவனின் உள்ளாம் வானில் சிறிகு கட்டிப்

பறந்தது. கருகி முகிற் கூட்ட மொன்றுக்குள் சிறைப்பட்ட பூரண நிலவு அங்கிருந்து விடுபட ஒளி வெள்ளப் பிரவாகத்திற்குள் அந்தப் பகுதி முழுக்கிட்டது. இத்தீவர் மாற்றம் மன்குரின் மௌனத்தை கலைத்தது. அழகாக வானிலே உலா வந்த பூரண நிலவை ஏனான்துடன் நொக்கினான்.

“ஹஹ்... ஹஹ்... ஹா” மன்குர் விழுந்து விழுந்து சிரித்தான்.

“மன்குர் எதைப் பார்த்திட்டேன் இது சிரிக்கிற ...”

“நெலவு சாக்கி சொல்லுமாம்... நெலவு இந்த ஊம நெலவு சாக்கி சொல்லுமாம்... ஹம்சா நெலவு சாக்கி சொல்லுமாம்”

“மன்குர் நீ செல்ரது ஒன்டும் எனக்கு வெலங்க இல்ல”

“வெலங்க இல்லையா? வெலங்கிக் கொள். எங்கட ஊர்ல முந்தி ஒருந்தி இருந்தாள். அவள் எனக்கு ஒரு நாள் ஒங்கி கண்ணத்துல அறஞ்சாள். நான் உடுவேனா, அவள்? அவளுக்கு குடுக்க வேண்டிய தண்டனையைக் குடுத்து, படிப்பிக்க வேண்டியத படிப்பிச்சி, அனுப்ப வேண்டிய இடத்துக்கு அனுப்பிவைச்சேன்.”

“மன்குர் ஒண்ட கண்ணத்துல அடிச்சிர அளவுக்கு ஒருந்தி இந்த ஊரில இருந்தாளா? யார் அவள்?”

“வேறு யாரேன் ஒண்ட மதினி அசீனா தான்”

“அசீனா மதினியா?, அவதான் யாரோ கையோ ஓடிப் போனதாச்சே!”

“யாரேன் சொன்ன ஓடிப் போனதென்டு? புங்க மரத்தடியில் அவள் நிம்மதியாக் கிடக்காள். ஒரு ஆழ்பிளை அவமானப் படுத்தினதுக்கு இந்த மன்குர் சும்மா விட்டானில்ல. அவளக் கொண்டு புதச் சிட்டேன். ஹஹ்... ஹஹ்... ஹா... நெலவு சாக்கி சொல்லுமாம்... நெலவு” ஏனாம் தொடர்ந்தது.

“அப்ப அசீனா மதினிய கொல பண்ணிடங்களா?”

ஏதோ சொல்லக் கூடாததை சொல்லி விட்டதை மன்குர் உணர் வெகு நெரம் எடுக்கவில்லை. அவன்னு சுய உணர்வுகள் விழித்துக் கொண்டு ஆவேசத்தை உய் வித்தன. சிங்க முகக் காவல் கத்தியை எடுத்து,

“டேய் ஹம்சா நீ இந்த விசயத்த யாரிட்டயாவது சொன்னாய்..” பள பளக்கும் அந்தக் கத்தி, ஹம்சாவின் கழுத்தருகே நெருங்கியது.

“சொன்னா நீ உசிரோட இருக்க மாட்டாய்...”

மன்குரின் தோற்றத்தைப் பார்க்க ஹம்சாவுக்கு பயமாக இருந்தது. அவனின் நெஞ்சம் படபடத்தது.

“நான் ஒன்ட விசயத்த யாரிட்டயாவது சொல்லியிருப்பேனா? இப்ப பேசாமல் படு”

மன்குர் தனது கத்தியை இடுப்பில் மீண்டும் ஏற்றிய பின்னர்தான், ஹம்சாவுக்கு போன உயிர் திரும்பி வந்ததுபோல இருந்தது.

அடுத்த நாள் மாலை மன்குரின் கைகளில் விலங்கு மாட்டப்பட்டிருந்தது. அருகில் பொலிஸார் நின்று கொண்டிருந்தனர். மன்குரின் கண்கள் ஹம்சாவை வெறியோடு தேடின.

புங்கை மரத்தடி வயல் வெளியில் இருந்த அசீனாவின் சிதைவுடைந்து உடல் தோண்டி எடுக்கப்பட்டது. அந்த நாள் ஊரில் ஓர் சோகம் அலைமோதியது. கோட்டில் வைத்து மன்குர் தனது குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டான். அங்கு அவனுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. அன்று அவன் கதறவோ பதறவோ இல்லை.

சில மாதங்களின் பின்னர், மரண தண்டனை ஆயுட் தண்டனையாக மாற்றப் பட்டது.

“ஹம் நெலவே நீ சாக்கி சொல்லி விட்டாய்” அவனின் அலறவில் சிறையே அதிர்ந்தது.

ஆயுட் சிறையை அனுபவிக்கும் கைத்திகளை அடைத்து வைத்திருக்கும் பகுதியில் இன்றும் பெளர்ன்மை இரவுகளில் அதே அலறல் கெட்கிறது.

“நெலவு போ நீ சாக்கி சொல்லி விட்டாய், நீ போ. அசீனா...”

மன்குரின் கண்களுக்கு வானத்தில் வலம்வருவது பூரண நிலாவகத் தெரிய வில்லை. அது, உதகுகளில் இருந்து இரத்தம் கசியும் அசீனாவாகத்தான் அங்கு வலம் வந்தது.

அவனின் முகம் விகாரமடைந்து காட்சி தந்தது. கடமைக்காக இரண்டு சிறைக் காவலர்கள் வந்து அவனைப் பார்த்து விட்டு திரும்புகின்றனர்.

புதிதாக இந்தக் காட்சியைப் பார்ப்ப வர்கள் இவனுக்கு பைத்தியம் என்றே நினைப்பர். ஆனால் அவனுக்கு பைத்தியம் இல்லை. பூரண நிலவு மறைந்ததும் அவன் அவனை சுதாகரித்துக் கொள்வான்.

சிறைக் கூட மணிக் கூட்டில் 12.00 மணி என ஒலி எழும்பி ஓய்கிறது. மன்குர் மீண்டும் கத்துகிறான்.

“அசீனா... நெலவு சாட்சி சொல்லிட்டு நீ போ... போ...”

(கற்பலன)

முகள் சுஞ்சிகைக்காக அதிகளுட கவிதைகளோ வந்து சேர்கின்றன. நாம் கட்டுரைகள், கததகள், விமர்சனங்கள் என பல்தரப்பட்ட ஆக்கங்களையே பெரிதம் எதிர்பார்க்கின்றோம். ஆக்கங்கள் மீண்ணஞ்சல் செய்யப்படுமானால், இதழின் தாமத்தை தவிர்க்க முடியும்.

- ஆசிரியர்

நாச்சியாதீவு பர்வீனன்

•பேளாவாஸ் பேஷ்கிளேன்்

அறிமுக
விழா

ஓர் சூநக்கம்

இப்பூ ஆயினா

மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடான் நாச்சியாதீவு பர்வீனின் “பேளாவாஸ் பேஷ்கிளேன்்” நூல் அறிமுக விழா, அண்மையில் அவரது பிறந்த மண்ணான அநுராதபுரம், நாச்சியாதீவு மஸ்லிம் மகா வித்தியாலய பிரதான கலாமன்றத்தில் அந்திளாலைப் பொழுதில் நடைபெற்றது.

கலாபூஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா தலைமையில் நடைபெற்ற இந்திகழ்வில், கல்வி மான்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள், மாணவர்கள் எனப் பலரும் கலந்து சிறப்பித்திருந்தனர்.

ஏ.ஆர் நியாஸ் அஹமட் அவர்களின் வரவேற்புரையைத் தொடர்ந்து இடம் பெற்ற கலாபூஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா அவர்கள் தலைமையுரையில் “வாழ்வின் அநுபவங்களை மீள் வாசிப்புச் செய்யவதென்பது, ஒரு தனியான இலக்கியமாக மாறுகின்றது. இவ்வாறான நமது பிரதேசத்தில் அதிபராகக் கடமையாற்றிய தா ஜெகநாதன் அவர்களது அநுபவ நூலொன்றை அண்மையில் ஆங்கிலத்தில் வாசிக்க கட்டியது. இன்று நாச்சியாதீவு பிரதேசத்தில் இந்நாலின் துணைகொண்டு சர்வதேசமெங்கும் பேசப்படுகிறது. இது இப்பிரதேசத்தின் ஆவணமாக மாறுகின்றது” என்றார். அவ்வாறே கருத்துரையாற்றிய தினக்குரல் ஆசிரிய பீட உறுப்பினர் கலாபூஷணம் எம்.ஏ.எம். நிலாம், “பார்வீன் தனது பிரதேச தனித்துவத்தை கட்டார் அநுபவ நிகழ்வுகளுடாக மீள் பதிவேற்றுகிறார். இவரது இந்த எழுத்தாளுமை அல்லது இந்த இலக்கிய ஆவணம் தனித்துவமானதாக அமைந்துள்ளது” என்று கூறி வாழ்த்திச் சென்றார்.

கலாபூஷணம் ஜவாத் மரைக்கார் அவர்களது உரையில் ஒரு மொழியின் செம்மைத் தன்மை ஒரு படைப்பிலக்கியப் பிரதியில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் போது மட்டுமே அந்தப் படைப்பு சிறப்பும் அடையாளமும் பெறுகின்றது” என்றும் மொழியின் சொல்லாடல் மற்றும் அதன் பிரயோகம் என்பனவற்றையும் குறிப்பிட்டார். அதனைத் தொடர்ந்து உரையாற்றிய தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் றமீஸ் அப்துல்லாஹ் “பூலம் பெயர் இலக்கியமொன்றில், இப்படைப்பு புதிய அத்தியாயத்தை நிறுவுகிறது. இந்த நூலில் உள்ள சிறப்புக்கள் எத்துணை தூரம் முக்கியத்துவமானது” என விரிவான விளக்கங்களுடன் குறிப்பிட்டார்.

அல்ஹாஜ் எஸ்.எச். நஜீமதீன் அவர்கள், கவிதை ஒன்றின் ஊடாக கருத்துரை வழங்கினார். அந்துடன் அதிபர் ஜ.ஏ. உசனார், உயர் நிதிமன்ற சட்டத்தரணி அல்ஹாஜ் என்.எம்.ஸஹிர். மஸ்லிம் பண்பாட்டு அலுவல்கள் தினைக்களப் பணிப்பாளர் அல்ஹாஜ் வை.எல்.எம். நவவியூகியோர் வாழ்த்துரை வழங்கினர். முறற்பிரதியை தேசபந்து அல்ஹாஜ் ஏ.ஆர்.எம். தாரிக் அவர்களும், சிறப்புப் பிரதியை எஸ்.எம். இலஹாம் அவர்களும் கெளரவப் பிரதிகளை விழாவில் கலந்து சிறப்பித்த பிரமுகர்களும் பெற்றுக் கொண்டு விழாவை கெளரவப்படுத்தினர். நாச்சியாதீவு பர்வீன் ஏற்புரையுடன் நன்றியுரையையும் வழங்கினார். நிகழ்வை, செல்வன் ஏ.எம். மாபிர் சிறப்பாக தொகுத்து வழங்கினார்.

மண்ணுள்ளி புதையலாபி

தேசமிமங்கும்

சொத்துடமைகளின்

கொத்தடிமைகளாய்

மக்கள்

நேசம் மனிதரிடையே

நெருக்கமாய் இல்லை

பூசிடும் பொய்மைகளாய்

புகழுரைகள்

வீசம் காற்றிலும்

குருதி வாடை

மோசான சூவேசம்

தேர்தல் அறுவடைகளாய்

ஒடுக்க அடக்க

மொழியோடு கை கோர்த்து

மதும் துணை போகும்

மக்களைப் பிரித்து

வேலி போடுவதே

கட்சி ஜனநாயகம்

பின்நாயகங்களே

மக்கள் பிரதிநிதிகளாய்

மனித இனம்

மண்ணுள் புதையலாய் ...

நலா ஏஸ்வராதாஞ்

புதிதாகலே ஸ்லோஃ

புதிய பார்வை

புதிய கேள்வி

புதிய வானம்

புதிய நிலவு

புதிய நட்சத்திரம்

புதிய காற்று

புதிய பூக்கள்

புதிய இரவு

புதிய பகல்

புதிய மொழி

புதிய மனிதர்கள்

புதிய பனித்துளிகள்

புதிய நாட்கள்

புதிய சொற்கள்

புதிய வசனங்கள்

எல்லாம் புதிதாகலே

உண்ணால் உடைந்துபோன

மனசைத் தவிர

தர்கா நகர் றம்ஸியா

வெளிவந்துவிழிடது

ஜீவநாத்

இரண்டாவகு ஆண்டு மலர்

கலை கிளக்கிய இரு திங்கள் ஏரு

முகவரி

கலையகம், சாமனங்தறை,

ஆலடிப்பிள்ளையார் வீதி,

அல்வாய், யாழ்ப்பாணம்

200/-

Distributors of HOLCIM Cement,
Building Materials & Suppliers

NORTH AGENCY

169, Market Site, Anuradhapura

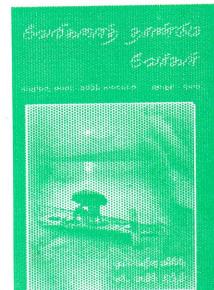
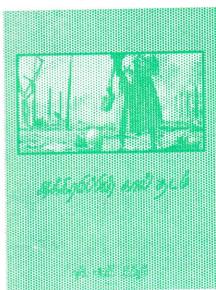
150/-

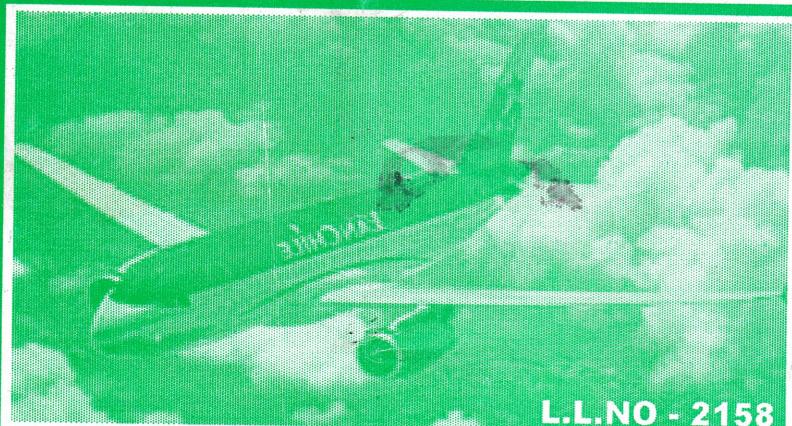
බෙරිවන්තුවිට්තු
නාස්සියාත්තු පර්වීනින්
පෙනාවාල් පෙශකිරේන්

636/E, Malwaththa,
Malwana
077 1877876

විශාල් විශාල්
ප්‍රජාල පතිප්පක බෙරියිංගල

වෙළිකොළත් තාண්ටුම් වේර්ක්ල්
ඇශ්චිරමිපින් කාල් තැම්

**FOREIGN EMPLOYMENT
&
AIR TICKETING AGENTS**

ARM TRAVELS

We always with you...

අල හැං තහිරි ගම්පුව මෙයින් නිතුවයි

AL HAJ ARM. THARIK JP (PROPRIETOR)
14/2A, MARKET SITE,
ANURADHAPURA, SRI LANKA
TEL - 025 4580622, 025 5614183, 077 3041689

visit: www.padikal.blogspot.com